

ЦЕРВОНЕ

С Е Л О

21-22

30 листопада 1932

ЖУРНАЛ

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО
ЦЕНТРАЛЬНОГО
ВИКОНАВЧОГО
КОМІТЕТУ

..Ми повинні боротьбу за цілковите виконання плану хлібоваго тівель пов'язати з розгортанням величезної боротьби за зміцнення колгоспного й радгоспного будівництва, за кращу організацію колгоспного виробництва, за утворення такого потужного виробничого піднесення, яким були б охоплені найширші колгоспні маси, і за величезне піднесення на цій основі виробництва всіх найважливіших сільсько-господарських продуктів".

ХАТАЄВИЧ

З М І С Т

Стор.

Країна мусить знати кращих керівників сільрад	1
Г. І. Петровський—За диктатуру пролетаріату, проти диктатури буржуазії	2
Хатаєвич—Краще керувати колгоспами	4
Мірошниченко В.—Найважливіша дільниця класової боротьби—хлібозаготівлі	6
Павлишина—КНС у боротьбі за організаційно-господарське зміцнення колгоспів	9
Д. Кучеренко—За соціалістичне плянування на селі	11
Я. Саудевич—Забезпечити зимівлю худобі	14
Серебряний—Сільради в перевиборах споживчої кооперації	17
Звільнити партію від людей, чужих справі комунізму (Постанова ЦК КП(б)У)	19
Про роботу з колгоспним активом (Постанова ЦК КП(б)У)	19
Про заходи до підсилення хлібозаготівель (Постанова РНК УСРР)	20
Про організацію хлібозаготівель в одноосібному секторі (Постанова РНК УСРР)	21
Про хиби в організації обмолоту та боротьби з втратами врожаю зернових культур (Постанова РНК УСРР)	21

РАДБУДІВНИЦТВО

А. Гітлянський—Калініндорфові п'ять років	23
---	----

НА МІСЦЯХ

Бригадний—Виробнича бригада в центрі уваги сільрад	24
В. Яковенко—Посилити облік роботи	24
Я. Ворожба—У передових лавах району	25
Всі фото—Укрфотопрескласе	

Проведення хлібозаготівної кампанії—іскрит на довірлість парторганізації, на здібність і зміня несправильно боротися в буркулем та його агентурою—щавими "лівими" опортуністами, за генеральну лінію партії

ЧЕРВОНЕ СЕЛО

ЖУРНАЛ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ

ВИДАВНИЦТВО
УІІ РІК

Адреса редакції: Харків, майдан Телелева, ВУЦВК
Телефон: комутатор ВУЦВК № 2-91

30 листопада 1932 р.

№ 21-22

КРАЇНА МУСИТЬ ЗНАТИ КРАЩИХ КЕРІВНИКІВ СІЛЬРАД

ПРЕЗИДІЯ ЦВК СРСР установила 300 персональних премій преміювати голів сільських рад за кращу організацію та розгортання масової роботи з організаційно-господарського зміцнення колгоспів та з розгортання колгоспної торгівлі.

Разом з тим і Президія ВУЦВК, крім премій встановлених Союзним урядом, ухвалила встановити ще додатково, від себе, 70 премій для тих з кращих голів сільських рад, що не увійдуть до числа премійованих ЦВК СРСР. Обласним виконавчим комітетам Президія ВУЦВК запропонувала негайно розпочати виявляти кращих голів сільських рад.

Ці постанови мають велике значення. До реалізації їх ставитися формально аж ніяк не можна. Навпаки, цю справу великої громадської ваги потрібно широко популяризувати, всебічно висвітлити її серед широких кіл радянського активу.

Практика радянського будівництва на селі багата на зразки гарної роботи голів сільських рад. Не мало голів сільрад ділом по-більшовицькому організують маси. Спираючись на радянський та колгоспний актив, ведучи рішучу боротьбу з класовим ворогом та його агентурою, вони забезпечили дійсний поворот сільських рад лицем до колгоспного виробництва, до питань організаційно-господарського зміцнення колгоспів. А всім цим вони забезпечують і цілковите виконання чергових господарсько-політичних кампаній.

Країна рад знає кращі паристі бригади залізничного транспорту, знає кращих машиністів, кращих забійників Донбасу. Знає вона кращих доменників, горнових та кателів, завзятих борців за метал. Країна знає кращих майстрів колгоспного виробництва, бригадирів колгоспів. Країна повинна знати і кращих керівників та організаторів радянського будівництва на селі.

Хто в голів сільрад має право на місце в ширезі кращих?

Ті з голів сільських рад, хто розгорнувши широку роботу масових органів рад—секцій та депутатських груп—та через мобілізацію всього колгоспного й радянського активу, справді повернулися лицем до повсякденної практики колгоспного виробництва. Ті, хто надають колгоспам потрібну практичну допомогу в їхній роботі. Але, допомагаючи, вони не підмінюють собою управ колгоспів, не

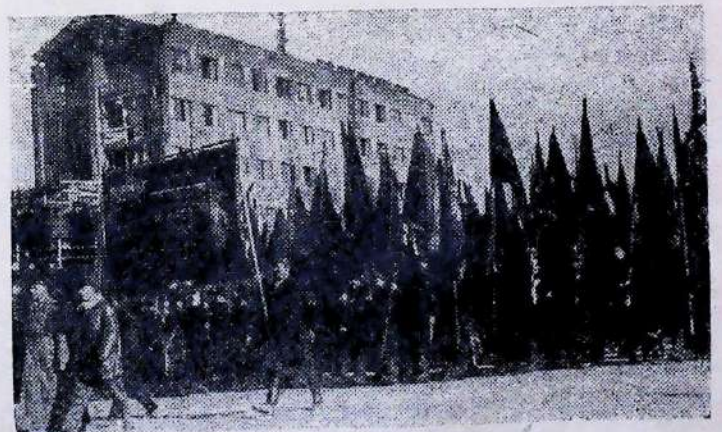
втручаються до їхньої оперативної роботи, не припускають ніяких виявів адміністрування та командування, а цілковито додержують та здійснюють революційну законність

Той голова сільради дійсно є зразковий, який, сумлінно виконавши всі ці завдання, одночасно спромігся так організувати роботу сільрад, що ця робота сприяє вирощувати та висувати нові кадри радянських активістів з-поміж кращих ударників колгоспного будівництва.

Обласним та районним виконавчим комітетам, висуваючи ту чи іншу кандидатуру на кращого голову сільської ради, слід виходити з того, як розгорнута повсякденна масова робота даної сільради забезпечує цілковите виконання чергових господарсько-політичних завдань (хлібозаготівлі, осіння сівба, оранка на зяб, копання та возовиця буряку, виконання фіншляну)? Як на практиці організували розгортання колгоспної торгівлі колгоспи, колгоспники та трудящі одноосібники? Як провадиться на ділі боротьба з перекупниками та спекулянтами? Як організовані маси на боротьбу за недоторканість громадської соціалістичної власності?

Голова сільських рад мусять ділом домогтися чести бути в лавах передовиків, премійованих від ЦВК Союзу та ВУЦВК.

Завдання місцевих органів влади полягає в тому, щоб це преміювання використати для мобілізації радянського активу на виконання плянів хлібозаготівель по всіх культурах та по всіх секторах. А саме виконання хлібозаготівель—правиль-

Пролетаріят Харкова демонструє в день XV Жовтня

но пов'язати з подальшим організаційно-господарським зміцненням колгоспів. Разом з цим місцеві органи мають подбати за правильну організацію постійних бригад, облік трудоднів, розподіл наслідків господарювання не лише за кількістю, але й за якістю праці. Мусять місцеві органи подбати також за розгортання соціалістичних форм і методів праці та за нищівну відсіч куркульським намаганням дезорганізувати колгоспне виробництво.

А це можливо тоді, коли райвиконкоми та міські ради преміювання кращих голів сільських рад використовують для того, щоб пожевити і зміцнити масову роботу секцій та депутатських груп і всього радянського активу. Тоді, коли мобілізуватимуть цей актив навколо здійснення чергових господарсько-політичних кампаній та зокрема—на виконання хлібозаготівель, на організаційно-господарське зміцнення колгоспів та розгортання колгоспної тор-

гівлі. А водночас з цим провадитимуть рішучу боротьбу з усілякими виявами дрібно-буржуазної розбещеності, правоопортуністичним самопливом, «ста-вацьким» адмініструванням.

Райвиконкоми та міські ради мусять вивчити досвід роботи кращих голів сільрад та методи їхньої практичної роботи. А вивчивши цей досвід—передати його всій масі радянського активу. Тоді він дошоможе виробувати та виховувати нові кадри керівних радянських робітників на селі. Бо «нам потрібні такі керівники партійної, радянської і господарської роботи, які змогли б забезпечити безумовне виконання вказівок партії, які не дрейфили б перед труднощами і які могли б по-більшовицькому орієнтуватися в обстанові, мобілізуючи маси на боротьбу з проїсками та вилазками клясового ворога». (Постишев)

ЗА ДИКТАТУРУ ПРОЛЕТАРІЯТУ, ПРОТИ ДИКТАТУРИ БУРЖУАЗІЇ

Стаття Г. І. Петровського

П'ЯТНАДЦЯТЬ РОКІВ ІСНУВАННЯ її зміцнення єдиної в світі пролетарської держави заклали глибокі підвалини для переможного міжнародного робітничого революційного руху. Успішне соціалістичне будівництво, розмах культурної революції, опанування науки й техніки й залучення якнайкращих робітничо-селянських мас до будівництва соціалізму—все це жахав світову буржуазію. Вона бо добре розуміє, що

«пролетарська революція експропріювала експропріаторів, відібрала в буржуазії й дідичів засоби виробництва вперше в історії людства, створила й зміцнила диктатуру пролетаріату у величезній країні, втілила в життя новий тип держави й заклала початок міжнародної революції пролетаріату». (Сталін).

Ось чому буржуазія, звісно, не може миритися з нашим існуванням і посилено готується до збройного нападу на нас.

Капіталістичний світ зазнає вже от 3-й рік небувалого застою й кризи, що трусять цілий ряд капіталістичних країн у смертельній пропасниці. День-у-день у них зменшується виробництво, росте армія безробітних, меншає численно міська людина, ростуть злидні, павперизм, безперспективність, смертність. І, не зважаючи на напружені намагання буржуазії відшукати нові шляхи, що врятували б її від кризи, намагання порозумітися про ці шляхи поміж себе, криза дедалі гострішає, а звідси гострішає неминучість нових жахливих імперіалістичних воєн.

Щож ми бачимо саме в цей час у країні рад? У нас невпинно росте людина, ростуть міста й промислові центри, будуються нові соціалістичні міста, смертність дедалі знижується й меншає.

До революції питома вага продукції сільського господарства України становила понад 60% цілої продукції України, а тепер промисловість у нас посідає 63%. Із аграрно-індустріального «Півдня Росії», гігантськими кроками росте індустріальна ра-

дянська Україна. От найбільший доказ правильності генеральної лінії нашої партії.

Поруч такого велетенського зростання української промисловості, маємо також зріст і соціалістичного сільського господарства України. Засівна площа з 22,6 млн. га перед революцією досягла 1932 року 30,2 млн. га. Відбулися величезні здвиги в структурі засівних площ і інтенсивні культури, що перед революцією посідали в нас мізерне місце—3,4%, тепер охоплюють уже 11,4% усієї ріллі.

Всі ці зрушення в сільському господарстві радянської України відбуваються на базі широкої колективізації, що охопила переважну більшість селянських господарств. Вже в цілі області суцільної колективізації, де на цій базі закінчують ліквідацію куркульні—цієї останньої опори реакції—як класи.

Все це спричинює незаний в історії збільшений темп капіталовкладень і зростання робітничої класи. Численність робітників і службовців в СРСР досягла 21 млн. Безробіття—цей величезний бич робітничої класи капіталістичних країн—зліквідовано, матеріальний і культурний добробут трудящих мас країни рад день-у-день росте.

На шляхах боротьби за ці величезні досягнення ми зазнавали величезних труднощів. Жорстока класова боротьба вирвала чимало кращих, самовідданих робітників і селян—борців за соціалізм.

Дрібнобуржуазні пережитки, неорганізованість, некультурність створюють такі труднощі, що й ще тепер даються взнаки. Але обрії наші ясні, перспективи зрозумілі, вони наочні в тій великій будові, що ми її здійснюємо в цілому СРСР і, зокрема, на Україні.

Ці труднощі нас не скажають, бо ми живемо за таких умов, коли усунення їх не залежить від сил стихійного капіталістичного суспільства, де долю людства вершить мізерна купка капіталістів.—Усунення труднощів залежить від нас самих, від найшпирших трудящих мас, що в творчому зав'язі, на базі широкої радянської демократії, під-

проводом партії Леніна, рішуче боряться з усіма перешкодами на нашому шляху.

Найкращий доказ зростання матеріального добробуту трудящих мас країни рад—це наш бюджет, за п'ятнадцять років диктатури пролетаріату він виріс з 1.500 млн. крб. до 27,5 млрд. 1932 року.

Бурхливо зростає наше господарство. А через це зростають і матеріально-культурні потреби робітничої класи. Задоволити ці потреби конче потрібно. Але це залежить в першу чергу від поліпшення якості праці, дисципліни, кращої організації виробництва.

Головніше наше досягнення в сільському господарстві—це організація бідноти і середняцтва в колективах, побудова радгоспів і поширення засівних площ. У боротьбі за нові соціалістичні форми сільського господарства бідноти і середняцтву довелося і зараз ще доводиться вести запеклу класову боротьбу проти глитаїв і контрреволюційних шкідницьких сил. Бідноті і середняцтву доводиться боротися проти організаційних неполадок у господарстві, проти дрібнобуржуазних пережитків, що ще гальмують розвиток виробничих сил у сільському господарстві.

Проте, перемога на сільсько-господарському фронті, на боці колгоспів і радгоспів. Дитячі хвороби, нерозуміння завдань і, особливо, класова боротьба ставлять на весь зріст завдання ще більше зміцнити колгоспні лани навколо основних політичних наших завдань. Головне завдання—це організаційно-господарське зміцнення колгоспів, свідома виконання від колгоспників їхніх обов'язків перед пролетарською державою.

Потужна база успіхів сільського господарства—це його технічна озброєність, що досягла високого рівня.

Ми маємо тепер в СРСР величезний, більший як на 140 тисяч машин, тракторний парк, що з них більше ніж 30 тисяч на Україні, тисячі комбайнів; силу-силенну кращих складних сільсько-господарських машин. Все це належить бідноті і середняцтву в колгоспах.

Наше національне будівництво, що базується на ленінській національній політиці, забезпечує розвиток культури серед усіх трудящих мас країни Рад їх рідною мовою. Починаючи від дрібних сільських одиниць, від сільради і району, аж до області і автономної республіки—кожна нацменшість творить своєю рідною мовою національну форму, соціалістичну змістом культуру.

Для 15-ої річниці великого Жовтня варто оглянутися на Західну Європу та Америку. Шукати не далеко. От хоч би наша найближча сусідка—Польща. Там національні меншості ведуть одчайдушну боротьбу бодай за право навчати своїх дітей рідною мовою. Історичне існування «славетної» англійської демократії не усунуло причин, що породжують рух Ірландського народу за своє визволення з під англійського великодержавного національного гніту. В інших буржуазних країнах, скрізь є пригноблені народи, що примушені боротися за найменші людські права, не кажучи вже про те, що скрізь по цілій земній кулі, крім СРСР, точиться запекла боротьба проти економічного гніту, проти капіталу, проти експлуатації, за право жити.

ГОЛОВА ВУЦВК Г. І. ПЕТРОВСЬКИЙ
доповідає на пленумі Харківської міськради

Ми за мир між трудящими масами усіх країн і вся господарсько-політична думка трудящих мас нашої країни та її уряду спрямована на розвиток виробничих сил. Ми війни не хочемо, але завжди готові не тільки на озброєну зустріч найменших спроб наших ворогів напасти на нас, але готові і перемогти у цій озброєній зустрічі.

Ми підійшли тепер, як констатував Комінтерн, до нової епохи революції і воєн, що несуть величезне лихо трудящим масам. Ось чому неминучі вирішючі бої з капіталізмом. Бо тільки ліквідація капіталізму зможе уможливити знищення озброєнь, поруч знищення експлуатації ігноблення, бо тільки тоді цілком розквітнуть народні сили.

Нашим культурним і матеріальним розвитком керує партія і радянська влада. Наша партія рік у рік зростає. На 15 річницю вона виросла до 3 мільйонів комуністів, що стоять під прапором ВКП(б). Наша партія в основній своїй масі складається з пролетарів. Отже, шлях її робітничий, що ґрунтується на марксо-ленінській теорії. Озброєна цією теорією, керована ленінським ЦК, на чолі з кращим учнем Леніна тов. Сталіном, нещадно борючись проти всіляких ухилів від ленінської лінії, і з правими, і з «лівими», і з маловірами, що недооцінюють творчих сил трудящих мас і тому здають соціалістичні позиції, борючись проти контрреволюційного троцькізму—наша партія має величезні досягнення і перетворилася на оборонця пригноблених мас цілого світу, на загрозу для всіх експлуататорів.

Хай живе XV Жовтнева річниця!

Хай живе пролетарська революція в цілому світі!

КРАЩЕ КЕРУВАТИ КОЛГОСПАМИ

З доповіді секретаря ЦК КП(б)У тов. Хатаєвича*) про підсумки пленумів ЦК ВКП(б) та ЦК КП(б)У і завдання більшовиків України.

ПЕРЕД НАМИ СТОІТЬ СЕРЬОЗНЕ й ВАЖЛИВЕ ЗАВДАННЯ—готуватися до весняної сівби 1933 року. Готуватися треба не в лютому, коли треба буде вже виходити на поле, а з листопада.

озтягувати хлібозаготівну кампанію до січня-лютого ми аж ніяк не можемо, бо тоді в нас не лиється часу підготуватися до весінньої сівби. Рішучий перелім на фронті хлібозаготівель повинен статися буквально найближчих таких днів. Якщо як слід до весняної сівби ми не підготуємося, то магімемо повторення хиб торішньої весни. А ми повинні взяти всіх заходів, щоб цього повторення не було.

Ліквідація тих труднощів, які постають перед нами на селі, залежить від того, як буде поставлена справа в колгоспі, як ми зможемо піднести самопочуття і виробничу активність, утворити нове виробниче піднесення колгоспних мас. **Це виробниче піднесення можна утворити тільки на основі правильного керівництва колгоспами, на основі правильно організації праці в колгоспі, на основі правильного розподілу прибутків та утворення у колгоспника потрібної матеріальної зацікавленості в наслідках колгоспного виробництва.** Правильний розподіл колгоспних прибутків відіграє вирішальну роль в успішному виконанні всіх наших господарсько-політичних заходів, над якими працював пленум ЦК. А переважна більшість партійних організацій України над питанням розподілу прибутків у колгоспах не працювала, не забезпечила чіткого керівництва цією справою.

Нам треба, щоб кожний колгоспник точно знав, які наслідки роботи колгоспу і що йому належить з цих наслідків. Нам треба, щоб кожний колгоспник точно знав, в чому визначається його **трудодень, скільки він коштує.** Трудодень—це не абстрактна величина, трудодень повинен визначатися конкретно певною кількістю хліба, інших речей і грошей. У нас більшість колгоспників ще не знають вартості свого грудодня. У нас ще живі елементи зрівнялівки, коли прибутки в колгоспі розподіляють не за кількістю й якістю витраченої праці. Чіткого, бойового натиску, потрібної уваги організації праці в колгоспах, розподілові прибутків, тобто справі, яка вирішує всі питання колгоспного виробництва,—у нас досі не було забезпечено. Нам треба на цій ділянці максимально посилити й поліпшити свою роботу й керівництво.

ЗВІЛЬШИТИ ВИРОБНИЦТВО С.-Г. ПРОДУКТІВ, ПІДВИЩИТИ ДОБРОБУТ КОЛГОСПНИКА

Переважне й найважливіше завдання для даного періоду є завдання збільшити виробництво с.-г. продуктів. Розв'язання цього основного завдання

залежить цілком від того, як ми зуміємо налагодити наше керівництво колгоспами та радгоспами. При всіх хобах наші колгоспи зміцніли й **стоять на міцному твердому ґрунті.** І на цьому соціалістичному ґрунті ми маємо всі можливості, далі підводячи під наше сільське господарство найбільш високу, передову в світі техніку, даючи селу чимраз більше тракторів та інших великих с.-г. машин—домогтися 1933 року нового піднесення й розгортання у збільшенні виробництва хліба, м'яса, жирів, сільсько-господарської сировини для промисловості, для легкої індустрії. **Треба тільки вміло керувати, треба тільки зуміти правильно організувати колгоспників, зуміти поставити організацію праці в колгоспі на правильній основі, не командувати бюрократично, а правильно керувати й організовувати колгоспників.**

Нам треба виконати план осінньої сівби, план хлібозаготівель і організувати колгоспне виробництво так, щоб забезпечити неухильне підвищення матеріального рівня колгоспника, щоб рік-у-рік мати збільшення колгоспного прибутку, поліпшення в організації колгоспного виробництва.

ПРОТИ БЮРОКРАТИЧНОГО КОМАНДУВАННЯ, ЗА ПАРТІЙНЕ КЕРІВНИЦТВО

Тут дуже багато залежить від районних кадрів. Проблема районних кадрів на Україні—це нині одна з найсерйозніших проблем у поліпшенні керівництва колгоспами. **Колгосп треба знати, щоб ним керувати.** Тільки на основі такого знання кожного колгоспу із району, можна правильно поставити керівництво і з погляду одержання від колгоспу всього, що він повинен дати державі, і з погляду найкращої організації колгоспного виробництва. Підходити до колгоспу тільки з погляду виконання плану хлібозаготівель, тільки з погляду того, що з нього треба ось стільки взяти і більше нічого,—це абсолютно неправильно. Так підходити до колгоспу не можна.

Треба добре знати всі (можливості) колгоспу і на цій основі допомагати йому краще організувати господарство, не підміняючи (при цьому) партійного керівництва (на бюрократичне голе адміністрування, коли починають зверху переставляти колгоспників, знеособлюють колгоспне майно, нав'язують усі плани колгоспові зверху, не зважаючи на його умови, думки й досвід колгоспників. Треба зуміти організувати колгоспні маси навколо (кожного) із заходів, що їх ми провадимо, (переконати їх правильності) того чи того заходу, згуртувати навколо заходів, що їх провадить партія, кращу частину колгоспників, щоб вони (підтримали) активно ці заходи і повели за собою всю колгоспну масу.

Проти підміни такого керівництва голим адмініструванням треба вживати найміцніших заходів, бо вона (підміна) з руки куркулеві. Куркуль провадить серед колгоспників таку агітацію, що, мовляв, майно, яке ти здав до колгоспу, уже не твоє, а державне, що тобі турбуватися нема чого, і ти повд-

*) Подано за скороченою стенограмою витяг з доповіді Хатаєвича на куцшових партзборах ХТЗ 17 жовтня і на партзборах у видній с.-г. школі 21 жовтня.

нен вимагати від держави все, що тобі потрібно, незалежно від того, працював ти чи не працював. Коли у нас зверху, не попитавшись у колгоспа, беруть колгоспне майно, переміщують його до іншого району, коли, дістаючи від колгоспу продукцію, вважають за потрібне не платити йому за цю продукцію тому, що «колгоспники свої люди»,—то все це є тільки з руки куркулеві, все це ллє воду на млин куркульської агітації. Ми ж повинні всіляко переконати колгоспника, що він, разом з іншими членами свого колгоспу, є колективний господар колгоспного майна.

Ми повинні побудувати керівництво колгоспами так, щоб максимально використати місцеві ресурси й можливості в кожному колгоспі на основі широкого розгортання ініціативи колгоспних мас. Можливості й ресурси внизу у нас величезні. Якщо ми тільки зміло використаємо їх, ми зможемо багато ширше розгорнути виробництво продуктів сільськогосподарства. Але це можливо тільки за правильного, умілого керівництва, і коли його не підмінюють на голє адміністрування та бюрократичне командування.

ТРАКТОРНИЙ ПАРК МУСИТЬ ПРАЦЮВАТИ НА ПОВНИЙ ХІД

До цих двох проблем (правильне керівництво колгоспами, особливо розподілом прибутків, організації та обліку праці в колгоспах і проблема районних кадрів) треба прилучити третю проблему—проблему найефективнішого використання тієї механічної бази, яку має вже тепер сільське господарство України. Адже ми маємо величезну, потужну механічну базу, ми маємо тепер у сільському господарстві України тільки в МТС понад 20 тис. тракторів. А якщо додати радгоспи, то це становитиме більше як 25 тис. тракторів. На весну ми матимемо багато більше. Якщо цілком використати цю величезну силу, то можна механізувати в нашому сільському господарстві щонайменше 40% рілля. А коли 40% механізувати не формально, а суттю, то ми могли б швидше повести за собою другу, не механізовану частину с.-г. енергетичної бази—коня. 40% механізації відіграли б ролю важеля величезної потужності. Але все лихо в тому, що ми погано використовуємо цю механічну базу. Хоч у великій частині ми маємо нові трактори, — проте, ми дуже погано їх використовуємо.

Ми даємо щодня в сільське господарство України 70 тракторів, а виходить із ладу, зважаючи на всілякі поламання, ремонт тощо,—більше. Треба серйозніше поставитися до цієї цифри. Тракторний парк у нас не зменшується, а збільшується тому, що трактори повертаються з ремонту, хоч і багато повільнішими темпами, ніж йдуть у ремонт.

Чому так стається?

Тому, що кадри слабкі, не зміють поводитися з великими машинами. Коли б механічну базу в сільське господарство впроваджували поволі, ми могли б обійтися з меншими втратами. Але, скільки ми її впроваджуємо відразу, —цілком природно, що тут доводиться децю втрачати. Проте, ми втрачаємо занадто багато тому, що трактористи в нас підготовані погано, тому, що постачання трак-

торам запасних частин досі поставлено не як слід. У нас є цілковита змога на Україні, маючи металургійні заводи, тракторний завод, забезпечити цілком запасними частинами й металем наш тракторний парк, якщо до цієї справи взятися як слід. Треба поставити це завдання, щоб на весну 1933 року весь тракторний парк працював на повний хід.

Якщо ми зобілізуємося як слід навколо цих завдань, якщо ми як слід зміцнимо наші колгоспи, якщо ми зуміємо налагодити використання даних у сільське господарство тракторів і правильно поставити організацію праці та розподіл прибутків у колгоспах, цілим фронтом розгорнемо готування до весняної сівби, то ми зуміємо порівняно за короткий строк значно виправити справу.

Нині головне завдання загалом по Радянському союзу, а надто в нас на Україні—це збільшити кількість вироблених сільськогосподарських продуктів, насамперед хліба. За цією основною ознакою доведеться судити про роботу тієї чи тієї організації. На службу цьому основному завданню треба поставити всю нашу роботу коло зміцнення колгоспів, коло організації виробництва та розподілу прибутків.

МІЦНІШЕ ЗГУРТУЙМО НАВКОЛО ПАРТІЇ ШИРОКІ МАСИ РОБІТНИКІВ І КОЛГОСПНИКІВ

Ми нині маємо чимало труднощів. Та й взагалі, якщо хтось у нашій партії думає, що можна збудувати соціалізм без труднощів у країні, оточеній з усіх боків капіталістичними державами,—той не тільки помиляється, а той є поганий член партії. Природно, у нас труднощі були й будуть. І той, хто гадає, що в такій справі, як будівництво соціалізму, можна обійтися без труднощів, той захоплюється пустими і шкідливими мріями. Наше завдання в тому, щоб зводити до мінімуму ці труднощі, по-більшовицькому їх перемагати.

З наших труднощів хоче скористатися класовий ворог. Він намагається,—тому, що для нього це питання життя і смерті,—ще раз поставити нам опір, піти на шалену сутичку за своє існування. У цій боротьбі класовий ворог намагається зачепитися за найнестійкіші елементи нашої партії, за найнестійкіші елементи в рядах робітничої класи й колгоспників.

Очевидно, ви всі читали нещодавно постанову президії ЦКК в справі контрреволюційної організації Рютіна, Іванова, Галкіна та інших. Ця організація—один з виявів спроб класового ворога, знищеного й переможеного в революції, дати нам новий бій. Ця контрреволюційна група намагалася нав'язати нам політику відновлення куркульства, пропонувала розпустити колгоспи тощо. Одне слово, в документі цієї контрреволюційної групи ми знаходимо розгорнуту програму відновлення капіталізму.

Із цього документу випливає, що рештки колишніх опозиційних угруповань переродилися на пряму одверту контрреволюцію. Якщо перше опозиційні течії та угруповання обвинувачували в тому, що вони були з руки третьої силі, лили воду на млин класового ворога, то нині про це говорити вже не доводиться, бо різниці між ними і третьою силою

нема ніякої. Ніякої різниці між цією контрреволюційною групою і третьою силою, тобто ворожими нам класами, зовсім немає. Вони переродилися на третю силу, вони є виразники інтересів ворожих нам класів.

Але більшовики завжди вміль і вмють розмовляти твердо з ворогом, у більшовиків розмова з ворогами дуже коротка, і боротьба з ними найнещадніша. Нам треба бути на чеку, ще більше посилити свою шильність, ще нещадніше давати відсіч усяким спробам класового ворога використати наші труднощі, ще ширше розгорнути масову роботу в широких масах робітничої класи та колгоспників.

Труднощі в нас є. Що більш і складніші труднощі,—то більш треба мобілізувати наші зусилля на ліквідацію їх, мобілізувати маси на кожній ділянці соціалістичного будівництва. Бути

ближче до нас, краще розгорнути масову роботу, міцніше згуртувати широкі маси навколо нашої партії для виконання тих завдань, які перед нами стоять,—такий найперший обов'язок кожної партійної організації, кожного осередку, кожного комуніста.

Пленум ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У дали цілком чіткі, ясні, бойові, конкретні вказівки в найважливіших дільницях нашої роботи. **Нам треба, товариші, в кожній організації забезпечити найчіткіше, найполегливіше, найупертіше здійснення—не на словах, а ділом—цих постанов.** На основі цих постанов міцніше згуртуймо широкі партійні маси навколо ленінського ЦК на чолі з стійким, випробуваним вождем нашої партії тов. Сталіним, міцніше згуртуймо широкі робітничі й колгоспні маси навколо партії.

НАЙВАЖЛИВІША ДІЛЬНИЦЯ КЛАСОВОЇ БОРОТЬБИ—ХЛІБОЗАГОТІВЛІ

Стаття В. Мірошниченка

У ХЛІБОЗАГОТІВЛЯХ МИ Й ДОСИ НЕСТЕРПНО ВІДСТАЄМО. Більшість районів України не виконала ані серпневого, ані вересневого, ані жовтневого завдань. Не дала зрушення й перша половина листопаду. А далі відволікати виконання плану абсолютно недозволено. ЦК КП(б)У в своїй відозві про хлібозаготівлі пише:

«Цілком очевидно, що коли ми розтягнемо хлібозаготівню кампанію до січня—лютого, то ми зірвемо і виконання плану хлібозаготівель, і готування до весняної сівби. Уже в грудні треба, щоб головну увагу всі наші організації переключили на бойову підготовчу роботу до більшовицької весни. Тому листопад має стати місяцем, що вирішує виконання річного плану хлібозаготівель».

Найважливіше нині завдання всіх партійних і радянських організацій—це негайно забезпечити перелам, щоб найшвидше виконати хлібні плани.

Класовий ворог — куркуль чинить шалений опір, організує саботаж хлібозаготівель. Куркульські елементи, що пролізли до ряду колгоспів, а

подекуди затесалися там і на керівні посади, зривають хлібозаготівлі, обкрадають колгоспників, намагаються зруйнувати колгоспи зсередини.

В Очаківському районі управа колгоспу ім. Шмідта не виконує хлібозаготівельного плану, систематично продає хліб спекулянтам і, щоб приховати цей злочин, записує проданий хліб на рахунок виданих колгоспникам авансів. У Кривоозерському районі, в артілі «Червоний Орач» куркуль, що проліз до управи колгоспу, розікрали понад 500 пудів хліба, продавши його спекулянтам. Завгосп Скопенко, видаючи хліб на громадське харчування, записував у книгах набагато більше, ніж видавав, і примушував малописьменних куховарок підписувати фальшиві документи.

Чимало подібних фактів було і є по багатьох інших колгоспах.

Найбільше намагається шкодити нам куркуль на молотбі.

НА КОЛГОСПНОМУ ТОКУ ТОЧИТЬСЯ НАЙЗАПЕКЛІША БОРОТЬБА ЗА ХЛІБ

Саме сюди скеровує свою шкідницьку діяльність куркуль, злочинець, розкрадач колгоспного майна. Глитайня намагається всіма силами й засобами заармивати молотбю в колгоспах, щоб цим відволікати здавання хліба пролетарській державі та віддалювати розподіл наслідків колективного господарювання за трудоднями. Відомі численні факти куркульського шкідництва на токах. У Зінов'ївському районі, в одному колгоспі куркуль, що проліз на посаду машиніста, навмисно поламав молотарку, щоб припинити молотбю, у багатьох районах під впливом куркульських елементів припинили молотбю, багато молотарок стоять без роботи, а сиду хліба ще непомолочено. У Васильківському районі із наявних 110 молотарок працює тільки 55. Роботу на молотбі починають дуже пізно, а кінчають занадто рано. Видатність молотарок по багатьох колгоспах дуже мала. У Врадіївському районі молотарки дають 25% нормальної видатності.

Екхонати зобс'язання перед пролетарською державою повиністю і на строк. На зспн-ому пункті с. Пересічне, Харківської області

Якість молотби геть незадовільна, і втрати на молотбі величезні. Багато зерна залишається в посліді, полові, соломі. Напр., у селах Лютенці, Ручка й Рапівка, Гадяцького району, залишено зерна в соломі понад 20%. У пристайлівському колгоспі Лебединського району, при намолоті 3.500 пудів ячменю відійшло в полови 120 пудів. Є такі місця, де втрати на молотбі ще більші. Сотні тисяч центнерів зерна отак гине.

Скрізь, де є великі втрати, коли тільки помацати як слід, знайдете сліди ворога. В мухарибській артіль Снігурівського району, при обмолоті пустили в соломі й полови 30% зерна. Згодом тут виявили цілу контрреволюційну зграю. За бригадира був Севастьян Скік—бандит, з банди Григор'єва. За машиніста біля молотарки був інший григор'ївський бандит—Григор Троян. У обох були в управі артіль брати: Яков Скік, що служив у Петлюри, Олекса Троян—колишній командир петлюрівського загону. Ось які люди пускають хліб у полови та соломі, ось хто обкрадає колгоспників і державу.

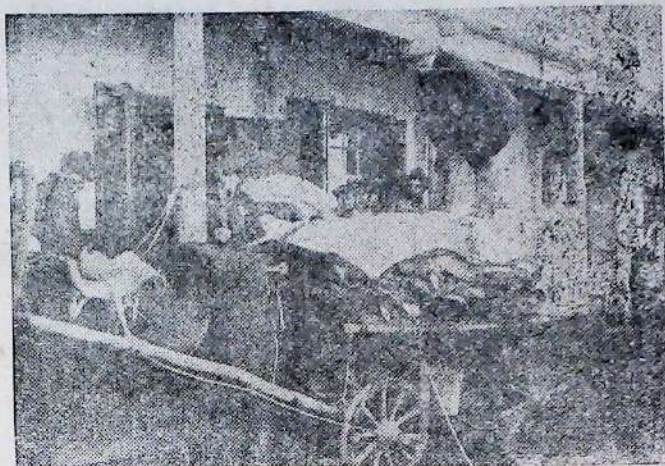
Колгоспний тік вимагає нині величезної уваги від усіх партійних і радянських організацій, від усієї колгоспної маси. Постанова уряду УСРР зобов'язує всі виконкоми, с.г. трести, радгоспи, МТС, сільради та управи колгоспів негайно організувати суцільну перевірку якості обмолоту та стану токів—схоронення соломі, полови. При всіх випадках виявлених втрат у соломі та полові від 3% та більше—негайно організувати переобмолот соломі, збоїн, перевіювання полови, взявши на спеціальний облік всі скирти, що їх треба переобмолотити. Уряд категорично вимагає від сільрад та МТС встановити пильний контроль за перебігом обмолоту та обліком усього одержаного від переобмолоту та перевіювання зерна. Для цього до кожної молотарки слід виділити кращих ударників колгоспників, комсомольців, на чолі з бригадиром. На останнього покладається відповідальність за якість переобмолоту, за проведення обліку та схоронення вимолоченого зерна.

Організації обліку треба віддавати виключну увагу. Керівники наших організацій, і районних, і сільських, повинні частіше й пильніше заглядати в колгоспну бухгалтерію, навчити колгоспні ревзійні комісії, колгоспний актив, як перевіряти записи й розрахунки, щоб викривати і розтрощити куркульські махінації, часто-густо в цих записах приховані.

УКРАДЕНИЙ ТА НЕЗАКОННО ВИДАНИЙ ХЛІБ— ПОВЕРНУТИ НА ХЛІБЗАГОТІВЛІ

По багатьох колгоспах, де хлібзаготівельні плани ще не виконали, під впливом куркульських елементів поквапилися створити різноманітні «фонди» та ще й потворно величезних розмірів. У Молочанському районі забронювали по колгоспах до фонду свинарських ферм по 92 пуди зерна за кожну свиню! У Васильківському районі по багатьох колгоспах створити якісь «недоторкані фонди» на тисячі центнерів хліба. Усе це робиться, щоб розтрощити хліб, щоб зірвати хлібзаготівлі.

Раднарком України заборонив витрачати натуральні фонди тих колгоспів, що незадовільно виконують плани хлібзаготівель. По таких колгоспах

Промкран у першу чергу—кращим колгоспникам. На фото—партія одяжі для колгоспників с. Білий Колодязь, Вовчанського району на Харківщині

райвиконкоми мають право перерахувати до фонду хлібзаготівель усі створені натуральні фонди. (Застосовувати цей пункт у частині насінних фондів дозволяється з попередньої санкції облвиконкому для кожного колгоспу).

По всіх колгоспах, що незадовільно виконують плани хлібзаготівель, треба припинити видачу будьяких натуральних авансів. Незаконно видавши натуральні аванси хлібом, треба повернути; а цей хліб спрямувати на виконання плану хлібзаготівель. Незаконно розданий хліб передусім треба вилучити у членів управ колгоспів, адміністративно-службового персоналу, рахівників, рілників, коморників тощо. Треба негайно організувати вилучення в окремих колгоспників та одноосібників хліба, розкраденого в колгоспах та радгоспах під час збирання, молотби, перевозу хліба до комор і на зсипища. У першу чергу треба вилучати хліб у всіляких ледарів, рвачів.

КОЛГОСПНИЙ АКТИВ—У ПЕРЕДОВІ ШЕРЕГИ БОРЦІВ ЗА ХЛІБ

У всіх цих заходах місцевим організаціям треба спиратися на колгоспний актив, на ударників—передовиків. Взагалі центр роботи в боротьбі за хліб треба перенести на організацію колгоспного активу і радянських активістів з бідняків та середняків—одноосібників. ЦК КП(б)У у спеціальній постанові про роботу з колгоспним активом відзначив:

«У даних умовах головне й основне завдання колгоспного активу—це боротися з куркулем, з петлюрівщиною та іншими контрреволюційними елементами, що підривають виконання плану хлібзаготівель і активно допомагають партії та робітничій класі у виконанні визначеного плану хлібзаготівель і зміцненні на цій основі колгоспів. Завдання колгоспного активу це турбуватися і щодня боротися за збереження колгоспного хліба та іншого колгоспного майна, не припускати втрат, псування, розбазарювання і крадіжок у колгоспах, об'єднувати на цій основі всю масу колгоспників, виховуючи їх у дусі свідомої дисципліни та сумлінного ставлення до праці в колгоспах».

НАПОЛЯГАТИ НА ХЛІБОЗАГОТІВЛІ В ОДНООСІБНОМУ СЕКТОРІ

Велике значення в хлібозаготівлях має й одноосібний сектор. Зокрема і особливо це стосується районів Харківської, Київської, Вінницької, Чернівської областей, де питома вага одноосібного сектора ще досить велика. Тим часом у багатьох районах організації хлібозаготівель серед одноосібників малежної уваги не віддають. Є де-не-де небезпечні тенденції виконувати пляни хлібозаготівель тільки коштом колгоспів, занедбавши цілком роботу серед одноосібників. Чи треба доводити, що це є опортуністична практика найгіршого гатунку? Чи не ясно, що така практика зриває хлібозаготівлі і водночас шкодить усій нашій роботі з організаційно-господарського зміцнення колгоспів?

Хлібозаготівню роботу в одноосібному секторі треба негайно піднести круто вгору. Жовтневий пленум ЦК КП(б)У підкреслив потребу посилити роботу на цій дільниці, розгорнути масову роботу на кутках, у сотнях. Передові райони в хлібозаготівлях серед одноосібників, приміром, Вінницький, Ляховецький, Оришинецький та інші показують як треба працювати серед трудящих одноосібників. Кожне село в цих районах поділили на кілька кутків у кожному кутку організували комісії допомоги хлібозаготівлям. А ці поділили поміж своїх членів роботу так, що кожен відповідає за певну кількість дворів і щодня звітує про зроблене ним за день. На кожному кутку створено міцний та великий хлібозаготівний актив з колгоспників та одноосібників—контрактантів, які виконали сумлінно свої хлібні зобов'язання перед пролетарською державою. Щоразу, коли нові контрактанти вивершують виконання своїх зобов'язань, їх залучають до роботи в хлібозаготівних комісіях та бригадах. Актив дедалі поповнюється свіжими людьми, що прекрасно знають стан кожного господарства на своєму кутку, де в кого як уродило тощо. Часто по кутках скликають збори контрактантів й обговорюють перебіг хлібозаготівель, перевіряють кожне господарство порядком громадської взаємоперевірки. На зборах передові контрактанти доповідають перед громадськістю про те, як вони виконали свої завдання і вимагають відповіді від тих, хто своїх завдань ще не виконав. Отака жива конкретна робота з кожним одноосібником, такий хлібозаготівний актив забезпечили в цих районах перемогу в боротьбі за хліб в одноосібному секторі. Водночас тут натиснули як слід на куркуля, примусили його виконати тверді завдання цілком, вжити проти злісних куркулів найрішучіших заходів, найсуворіших репресій. Стягнення хліба від куркулів своєю чергою стало засновком дальшої мобілізації трудящих мас на боротьбу за виконання хлібних плянів.

ПОСИЛИТИ БОРОТЬБУ З КУРКУЛЕМ І ПІДКУРКУЛЬНИКОМ

Розгортаючи масову роботу на кутку, треба вживати всілякі куркульські маневри, спрямовані на зривання хлібозаготівель. У багатьох районах Київської області викрито останнього часу новий куркульський маневр в так званім околотом.

Про цей куркульський маневр в с. Затонському, Таращанського району, пише «Комуніст»: «Куркулі

самі привезли хліб у снопах до громадського току і молотили його в присутності комісії. Копи видала 5—10 кгр. Надто мало, але це ж обмолочено в присутності комісії. Сільрада склала акта, що хліб у куркулів зібрали, що з копи вийшло 5—10 кгр. і на цьому хотіли поставити крапку.

Але сільський актив з бідняків і середняків збагнув, що тут щось не теє. Походили, порозпитали і виявили новий куркульський маневр.

Виходить, що куркулі вже давно обмолотили хліб у снопах і навмисно залишили в колосках трохи зерна, цебто зробили так званий околот. На току в присутності комісії сільради молотили фактично вже обмолочений хліб. Ось чому кода давала по 10—5 кгр».

Таки випадки були і в ряді сіл Корсунського, Баришпільського, Рокитянського, Златошільського, Смілянського та інших районів, де куркулі околотом обдурили сільські районні організації. Широку масову роботу серед бідняків і середняків і треба спрямувати на нещадну боротьбу проти отаких куркульських махінацій.

Поруч масово-роз'яснювальної роботи серед трудящих одноосібників і в сполученні з цією роботою треба застосувати сурові репресії проти тих контрактантів, які злісно ухиляються виконувати свої контрактантні зобов'язання, розбазарюють хліб. До таких злісних зривачів хлібозаготівель треба застосувати безспірне стягання, натуральні штрафи, порядком додаткових завдань по м'ясозаготівлях у розмірі 15-ти місячної норми здавання м'яса, не звільняючи від зобов'язань здавати хліб тощо. Навколо кожного судового процесу треба мобілізувати громадську думку, повідомити про нього на загальних і куткових зборах, висвітлити це в пресі.

ПРОМТОВАРИ—СУМЛІННИМ ЗДАВАЧАМ ХЛІБА

Промтовари—один з могутніх важелів у боротьбі за хліб. Держава не може постачати промкрам таким селам і колгоспам, які злісно зривають хлібозаготівні пляни, продають хліб спекулянтам і ламають свої зобов'язання перед пролетарською державою. Від таких сел та колгоспів треба забрати промтовари і передати їх тим, що сумлінно виконують хлібні пляни.

ХЛІБОЗАГОТІВЛІ Є НИНІ НАЙВІДПОВІДАЛЬНІША ДІЛЬНИЦЯ

Вона вимагає від нас максимальної уваги і напруження всіх сил. «Тільки нещадно придушуючи всі спроби клясового ворога та його агентури, спрямовані на зрив хлібозаготівель, тільки розгортанням непримиренної боротьби як з прямиим саботажем хлібозаготівель, так і з елементами інертності, розгубленості, дрібно-буржуазної розпущеності, дезертирського пасування перед труднощами, тільки широко розгорнувши масову організаторську роботу над мобілізацією колгоспників і трудящих одноосібників на виконання пляну хлібозаготівель, посиливши на ділі свою мобілізованість і напруживши всі сили партійних та радянських організацій на селі,—більшовики України вирішального місяця хлібозаготівель—зуміють подолати і зліквідувати наше ганебне відставання в боротьбі за хліб і вийти в число передових республік СРСР» (З відозви ЦК КП(б)У).

Будинк ВУЦВК у ді І жовтєвих свят

КНС У БОРОТЬБІ ЗА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ГОСПОДАРСЬКЕ ЗМІЦНЕННЯ КОЛГОСПІВ

Стаття Павлишиної

РОБІТНИЧА КЛЯСА й за її проводом колгоспні та бідняцько-середняцькі маси, керовані Ленінською комуністичною партією, домоглися напруженою боротьбою величезних успіхів. За чотири роки здійснюється перша соціалістична п'ятирічка, п'ятирічка індустріалізації країни і соціалістичної перебудови сільського господарства.

Класова боротьба точила і точиться при здійсненні суцільної колективізації й ліквідації на її основі куркульства, як класи. Організаційно-господарське зміцнення колгоспів теж відбувається за наявності елементів класової боротьби. А це вимагає від кожного члена КНС бути в передових загонах боротьби з куркульством, з куркуськими впливами на колгоспи та виявами дрібно-буржуазних тенденцій серед окремих колгоспників, даючи рішучу відсіч усім опортуністичним збоченням від генеральної лінії партії.

Щоб забезпечити остаточне виконання першої п'ятирічки і підійти до другої п'ятирічки, з її основним завданням утворити безкласове суспільство, потрібна мобілізація мільйонів наймитсько-бідняцьких і середняцьких мас колгоспників та односібників на рішучу боротьбу з куркулем за організаційно-господарське зміцнення колгоспів, за виконання і перевиконання завдань партії й уряду.

Організаційно-господарське зміцнення колгоспів під цей час це значить розвинути і закріпити артільну форму господарювання.

Спроби механічно прискорити перехід від артільної форми до комуні, спроби перескочити через артіль—це типові лівачькі заскоки, це серйозна небезпека для розвитку колгоспів.

Комуна, де усупільнено не тільки виробництво, але й розподіл, для більшості колективізованого селянства в ще складна форма усупільненого го-

сподарювання. Аджеж колгоспники ще не пообулися цілого ряду власницьких навиків і пережитків.

«Не забігати наперед, не відриватися від мас, добре враховувати, добре зважувати і перевіряти досвід організації праці і господарювання в кращих с.-г. артілях і на цій основі організаційно-господарське зміцнювати всі артілі, це—важливіше завдання» (постанова ЦК).

З-поміж чергових завдань організаційно-господарського зміцнення колгоспів найважливіше це—створити бригаду.

Організуючи працю в колгоспах, треба дбати тільки за такі форми організації праці, що найкраще забезпечать підвищення врожайності та виживатимуть дрібно-власницькі тенденції колгоспників. А такою формою саме й є бригада.

При організації бригад потрібно боротися за постійний склад колгоспників у бригадах з тим, щоб ці бригади виконували всю роботу на своїх ділянках впродовж цілого року.

Бригада зі сталим складом колгоспників в найкращій засіб виконати шість умов тов. Сталіна, використати плинність, знеосібку, зрівнялівку, підвищити кваліфікацію робітників.

Організація постійних бригад у колгоспному будівництві стає передумовою для значного підвищення труддисципліни і продуктивності праці в колгоспах.

Прикріплення бригад з постійним складом робітників до визначеної ділянки землі збільшує відповідальність кожного робітника бригади, дає можливість краще вести облік кількості і якості праці кожного робітника, підвищує зацікавленість колгоспника.

Правильна організація бригади—це шлях поліпшити працю в колгоспах, а звідси й організаційно-

господарсько їх зміцнити. Запровадженням простих, зрозумілих кожному колгоспникові форм відрядності, організацією правильного обліку праці потрібно здійснити в колгоспі принцип: «Хто краще і більше працює, той більше одержує. Хто не робить, той нічого не одержує».

Кожний член бригади повинен знати своє місце у виробництві, свої завдання, норми виробітку та оцінку в трудових.

Соцзмагання між колгоспниками в бригаді, соцзмагання між окремими бригадами мусить проінняти всю організацію праці в колгоспах. Бригада має стати центром не тільки виробничої, але і всієї масової політично-виховавчої роботи.

В бригаді колгоспник повинен опанувати навички в роботі, виховати в собі соціалістичне ставлення до усуспільнених засобів виробництва.

На перше місце при організації бригад стає завдання добору саме таких кадрів бригадирів, які б забезпечили тверде авторитетне керівництво бригадою.

Не плентатися у хвості нездорових настроїв бригади, а навпаки—умілим організатором колективної роботи, організатором соцзмагання й ударництва повинен бути бригадир. Він мусить мати достатні господарські здібності й авторитет серед колгоспників.

Увесь центр уваги й праці в справі організаційно-господарського зміцнення колгоспів треба перенести в бригади і, на основі підвищення господарської та політичної кваліфікації бригадирів, збільшити роботу по висуванню і вихованню колгоспних мас.

Ось чому на всю широчінь ставиться питання про висування і виховання колгоспного активу з ударників—колгоспників, учасників соцзмагання. Це є одне з чергових важливих завдань у справі організаційно-господарського зміцнення колгоспів. Ось чому треба взяти в основу постійну систематичну працю з колгоспним активом.

Щоб виконати величезне завдання господарського і культурного будівництва в колгоспах, організувати активність колгоспних і бідняцьких та середняцьких мас у боротьбі проти куркуля, треба рішуче перебудувати роботу КНС, відповідно до завдань соціалістичного будівництва. КНС потрібно стати лицем до колгоспного виробництва, до організаційно-господарського зміцнення колгоспів та опанувати сільсько-господарські і технічні знання.

Передовий бойовий загін бідноти—організації КНС—повинні виявити якнайбільше ініціативи, революційного ентузіазму й енергії в успішному закінченню першої та в успішному початку другої п'ятирічки.

Організаціям КНС, усім незаможникам і незаможницям, треба ясно усвідомити, що тепер перед кожним колгоспником руба ставиться питання про організаційно-господарське зміцнення колгоспів.

КНС повинен брати на себе почин у застосу-

ванні відрядної системи роботи в колгоспах, у соціалістичному змаганні, ударництві, бути зразком дисциплінованості і сумлінного виконання виробничих завдань та на основі розгортання критики і самокритики, рішуче боротися з порушниками труддисципліни, виявами негосподарності і бездіяльності в роботі колгоспів. А для цього потрібно забезпечити керівні органи КНС, клясово-витриманими наймитами, бідняками, кращими колгоспниками—ударниками здатними повести колгоспні і незаможницько-середняцькі маси на жорстоку боротьбу з куркульством, з пережитками куркульської психології в колгоспах, за перевиховання колгоспників на свідомих будівників соціалізму, за рішуче шіднесення якості колгоспної праці і виробництва колгоспів, ділом застосовуючи шість історичних вказівок тов. Сталіна.

Основні завдання організації КНС такі.

Правильна організація виробництва і праці в колгоспах: розподіл, тарифікація, нормування праці, висування зустрічних норм виробітку, запровадження відрядної системи роботи та оплати праці за кількістю і якістю вироблених трудових. Чітка організація обліку в колгоспах та застосування соціалістичних метод у роботі колгоспників: соцзмагання, ударництва, громадського буксиру, зустрічних плянів, а також правильна розстановка і використання живого й мертвого реманенту.

Обов'язкова, звісно, участь усіх членів КНС—колгоспників у роботі виробничих нарад загальних, жіночих,—галузевих і бригадних та перенесення всієї масово-політичної роботи безпосередньо в бригади, окремі ланки колгоспників.

Виявляти творчу ініціативу та активну участь кожного незаможника в успішному виконанні кількісних і якісних показників сільсько-господарських виробничих кампаній, у виконанні агротехнічних заходів та в боротьбі за підвищення врожайності, утворюючи для того ударні виробничі бригади.

Рішуча боротьба проти перекручень у практиці відрядної системи праці, з порушниками труддисципліни, з виявами негосподарності, бездіяльності, проти зрівняльницьких і споживацьких тенденцій та можливих фактів викривлення клясової лінії в роботі колгоспів.

Посилена робота над збільшенням череди продуктивної й робочої худоби, над збереженням коня, молодняку, налагодженням правильної годівлі і доглядом за конем, худобою і нещадна боротьба з розбазарюванням і хижацьким нищенням худоби.

Організації КНС, їхні керівні органи, кожен колгоспник, незаможник і незаможниця повинні чітко усвідомити всю важливість вчасно і повністю здійснити завдання поставлені перед країною.

Вони повинні напружити всі зусилля, щоб мобілізувати колгоспників і бідняцько-середняцькі маси одноосібників на рішучу боротьбу проти куркуля за успішне виконання першої п'ятирічки і за підготовку мас до здійснення другої п'ятирічки.

Щічно з'єднаний, боєспроможний колгоспний актив — перша умова перемоги на хлібному фронті

ЗА СОЦІАЛІСТИЧНЕ ПЛАНУВАННЯ НА СЕЛІ

Стаття Д. Кучеренка

ПЛАНУВАННЯ—ОСНОВНИЙ ЕЛЕМЕНТ радянського управління. Воно є та ланка, ухопившись за яку, можна справді домогтися організувати оперативне керівництво рад, налагодити раціоналізацію всього радянського апарату. Кожний наш план є практична розгорнута реальна програма соціалістичного будівництва. Тому то складання плану має проходити не кабинетним порядком, а через маси. План має бути наслідком колективної творчості всієї трудящої маси, що безпосередньо виконує його і забезпечить реальність цього плану. «Насправді, виробничий план є жива і практична діяльність мільйонів людей. Реальність нашого виробничого плану—це мільйони трудящих, що творять нове життя. Реальність нашої програми це живі люди, це ми з вами, наша воля до праці, наша готовість працювати по-новому, наша рішучість виконати план». (Сталін).

Проте, складанням планів не закінчується планування. Треба обов'язково ще його довести до безпосередніх виконавців плану та забезпечити перевірку виконання плану. «Лише бюрократи можуть думати, що планова робота закінчується складанням плану. Складання планів є лише початок планування. Справжнє керівництво розгортається лише після складання плану, після перевірки його на місцях про хід, здійснення, виправлення та уточнення плану» (Сталін).

«Перевіряти фактичне виконання—в цьому, ще раз в цьому, тільки в цьому тепер гвоздь усієї роботи» (Ленін). І лише за такої постави планування перетвориться на основну методу роботи, на систематичну, повсякденну роботу, на органічний невід'ємний елемент управління органів диктатури пролетаріату соціалістичним будівництвом. Отже, планування це є масове складання плану та організація мас на перевірку його виконання.

Але, щоб перевірити виконання потрібен добре налагоджений, суворий, правильний, точний і ви-

черпливий облік. Отже, коли план є основа соціалістичної організації господарства, то облік є основа плану. Ленін казав, що соціалізм є облік, бо соціалізм є суспільний устрій, де люди свідомо керують процесом свого суспільного життя. А свідомо керувати без точного й повного обліку—неможливо. Отже, план це—організоване керівництво, побудоване на обліку та перевірці виконання.

Шість історичних настанов тов. Сталіна мають на меті саме таке організоване керівництво («по-новому працювати, по-новому керувати»). Госпрозрахунок, нові форми організації праці, (відрядність, відповідальність за доручену справу, ліквідація зрівнялівки, знеособки тощо), нові соціалістичні методи праці—все це спрямоване на те, щоб уможливити точний облік і перевірку виконання. До того ж, без обліку не можливі справжній госпрозрахунок—і справжня відрядність.

До чого призводить брак обліку знає кожен. Дарма давати завдання, коли не перевіряти, як його виконують та не облікувати наслідків виконання. Ось чому ми всю нашу роботу в усіх галузях соціалістичного будівництва, на виробництві і в управлінні, згори й до низу будемо на засадах планування, обліку й контролю.

Перед органами диктатури пролетаріату, зокрема перед сільрадами, стоять величезні завдання організаційно-господарсько зміцнити колгоспи. Дозволяємо цього ми лише правильно шеребудувавши керівництво колгоспним будівництвом. Справжнє ж керівництво колгоспним будівництвом немислене без плановості. Отже, перехід сільрад на тверді планові рейки, на запровадження обліку стає одним з найважливіших завдань у роботі радянського будівництва.

Плановості в роботі сільрад вимагає вже сама її устава. Будуючи всю свою роботу на засадах соціалістичного планування, соціалістичних форм

Кагати буряків цукроварні ім. Петровського на Ровчанщині

праці—соціалістичного змагання, ударництва, зустрічних плянів, громадського буксиру тощо, критики та самокритики—сільрада має перетворитися на справжнього організатора і керівника здійснення загально-державних і місцевих плянів соціалістичного будівництва та господарсько-політичних кампаній.

Який же стан плянної роботи сільрад?

Деякі сільради, борючись на ділі за генеральну лінію партії, справді побудували свою роботу на пляновості і мають досить цінні здобутки. Багато сільрад, плянуючи свою роботу, накреслюють на квартал регулярно скликання президії, пленуму цебто складають календар засідань. Хоч часто-густо по цих сільрадах строків засідань не дотримують, хоч не завжди розв'язують накреслені за пляном питання, проте, таке плянування вносить певну дисциплінованість та організованість у роботу. Крім того, позитивним у цих плянах буває те, що сільради, ставлячи актуальні питання, розгортають масове обговорення їх, цебто заздалегідь опрацьовують їх на засіданні вузької колегії, потім—на різних нарадах, депгруппах тощо.

Гарні зразки плянної роботи подають деякі сільради Кубанського району. В їхніх плянах відбилися майже всі основні і найважливіші завдання сільради. І навіть більше—практично подано конкретне керівництво сільради колгоспами. Так само в цих плянах помічаємо нові форми масової роботи (переносять на обговорення ряд питань в поле, в бригади тощо).

Можна навести ще, як приклад, плян роботи Олексіївської сільради. В її пляні 34 пункти, 13—з них по сільському господарству, 11—по тваринництву, заготівлях, торгівлі та промисловості і 7—з культурно-побутового будівництва та 3—з організаційних питань. На основі цього пляну сільрада опрацьовує календар засідань. При тому точно зазначає доповідачів по кожному питанню та орієнтується на контрольні строки виконання плянових завдань.

На велику увагу заслуговують пляни робіт сільрад Північно-Кавказького краю, на підставі яких сільради будують пляни робіт своїх секцій, депутатських груп тощо.

Тов. Папферов у своїй статті «Пути и форы перестройки районного руководства» подає дуже цінний і цінний досвід з роботи сільрад Ново-Аненського району. На основі аналізу плянів роботи

кращих сільрад цього району подається така форма пляну роботи сільрад:

1. №№ за чергою.
2. Чергові питання; програми питань.
3. Відповідальний виконавець.
4. Залучені до роботи; громадські співдоповідачі.
5. Строк і засідання.
6. Перевірка виконання.

Деякі сільради не обмежуються лише календарним розкладом роботи, а накреслюють, крім того, ще й плян, що складається з трьох частин і має таку форму:

1. №№ за чергою
2. Назва питань.
3. Дата пророблення.
4. Кому доручено проробити.
5. Відмітка про прорив.

Форму пляну робіт секцій та депутатських груп подається таку:

1. №№ за чергою.
2. Назва питань.
3. Строк виконання. Початок—кінець.
4. Об'єкти роботи.
5. Залучені до участі.
6. Відповідальні виконавці.

Отже, як бачимо, пляни сільрад, секцій депутатських груп по деяких районах будується на здорових началах. Вони відзеркалюють директиви партії та уряду і плян народньо-господарського будівництва. Пляни зосереджують увагу на основних питаннях певного часу, організують певну цілеспрямованість. Крім того, цінне в плянах буває те, що їх розраховано на залучення мас, щоб навчити їх справи державного керівництва, щоб опанувати техніку у виробництві та керівництві.

Проте, багато ще сільрад працюють без пляну. Є й такі сільради, що склали пляни лише для форми, по-бюрократичному, не залучаючи мас, не перевіряючи виконання плянів. У таких «плянах» списано всю діяльність сільради за її уставом, але нема ні строків виконання, ні виконавців. Такі пляни, звичайно, не виконують, а тому вони нікому й не потрібні.

У плянах робіт інших сільрад не визначено місяця для секцій та депутатських груп. А вони

мають допомагати сільраді виконувати завдання у відповідних галузях роботи. По багатьох сільрадах України погодженості між планами окремих організацій нема. Нема єдиного спрямування боротьби за виконання найголовніших господарсько-політичних кампаній. Найхарактерніше те, що в багатьох сільрадах плани зовсім не конкретні. Приміром, у робітньому плані Листвянської сільради на IV-й квартал маємо силу неконкретних пунктів на зразок таких от: «залучити секції до систематичної роботи сільрад», «домогтися 100-відсоткового здійснення завдання засівкампанії, а також якісних показників», «забезпечити правильний та своєчасний розподіл прибутків в артілях», «залучити до колгоспів чотири одноосібницькі господарства», «мати найтісніший зв'язок з колгоспами», «широко застосувати соціалістичні методи праці тощо». Інші сільради планові завдання визначають, наприклад, так: «вести облік і систематичний контроль над своєчасним виконанням планових робіт та окремих завдань РВК», або «вести рахівництво по виконанню сільбюджетів на 1932 рік» тощо (Ново-Михайлівська сільрада, В. Токмацького району). Мало вказати—залучити. Треба ще сказати і як залучити, щоб правильно розставити сили, щоб кожний пункт плану, кожне завдання мало свого виконавця, який би відповідав за виконання даного пункту.

Хоч справа планування і посіла певне місце в системі роботи сільрад, як то свідчать наведені приклади, але для теперішнього стану соціалістичного будівництва цього далеко не досить. Частина сільрад досі не стала за справжніх керівників колгоспного будівництва і не спромоглася забезпечити планове керівництво всіма процесами, що відбуваються на селі. Це великою мірою пояснюється тим, що деякі сільради не засвоїли своїх прав, не обізналися з уставою, не спопуляризували її серед трудящих мас села та недооцінюють значення плану. Такі сільради, цілком зрозуміло, масової роботи не провадять, культурної та господарської роботи в них нема, ніяких завдань перед собою вони не ставлять і перетворюються на звичайне довідкове бюро з вузько-адміністративними функціями.

Цьому треба рішуче покласти край. Сільрада в вищій організації влади на своїй території. Але, керуючи безпланово, вона не може бути на чолі мас. Бо на чолі мас може бути лише той, хто добре обізнаний на своїй роботі, хто має перед собою ясну мету, чіткість і організованість (план) у своїй роботі. Крім того, відсутність плановості та обліку в

роботі сільрад не дає змоги налагодити як слід господарювання за єдиним соціалістичним плануванням народного господарства.

Треба допомогти сільрадам, треба навчити їх, як складати та виконувати план своєї роботи. Областям, райпланам, навчальним закладам та центральним установам час, з кінцем, взятися за цю важливу справу. Треба винайти такі способи планування сільрад і так їх пояснити та подати низовим працівникам, щоб вони цілком засвоїли, опанували і запровадили в життя планову роботу.

Оргвідділ ВУЦВК опрацював взірцевий план роботи сільради на IV квартал 1932 року. Звісно, цей план не може правити за трафарет. Він може бути за зразок, на основі якого кожна сільрада могла б виробити собі свій план роботи. Перевага цього взірцевого плану в тому, що кожне питання, що його ставиться на розв'язання сільради, вже попередньо опрацювали різні форми масової роботи.

Схема роботи у взірцевому плані така:

- 1) зміст роботи;
- 2) коли й де остаточно розв'язується питання;
- 3) хто наперед опрацює питання;
- 4) хто доповідає;
- 5) опрацювання в масах постанови президії або пленуму сільради зазначеного питання;
- 6) виконавці;
- 7) строк опрацювання й виконання;
- 8) перевірка виконання і
- 9) відмітка про виконання.

На основі цього плану роботи сільради, секції депутатські групи тощо, складають плани своєї роботи.

В цьому плані відбилися майже всі основні і найважливіші завдання сільради і навіть практично подано конкретне керівництво сільради колгоспами. Так само мають місце в плані і нові форми масової роботи (перенесення на обговорення ряду питань на поле, в бригаду тощо). Звісно, це потребує від активу величезної роботи над підготуванням питань. Проте, цю трудність можна перебороти якщо правильно розставимо сили та залучимо широкі маси колгоспників і трудящих одноосібників до роботи сільради.

Запоріжжя" (Дніпрельстан)

„Виконувати свої обов'язки перед пролетарською державою цілком, всіляко зміцнювати фарми і допомогти колгоспникам придбати худобу — такі основні завдання, що за них повинні по-більшовицькому битися і колгоспи, і робітники фарм, і земоргани. Виконання плану м'ясозаготівель, розгортання колгоспної торгівлі м'ясом, перетворення скотарських радгоспів на справжні взірці великого соціалістичного господарства, подальше зміцнення колгоспних фарм і найширша допомога колгоспникам — забезпечать успішну реалізацію директив партії про розв'язання скотарської проблеми в другій п'ятирічці“.

„СОЦ. ЗЕМЛЕДЕЛІЕ“

ЗАБЕЗПЕЧИТИ ЗИМІВЛЮ ХУДОБИ

Стаття керівника сектору тваринництва Наркомзему Я. Саулевича

ЗА ОСТАННІ РОКИ бурхливо зріс соціалістичний сектор у тваринництві. По радгоспах «Свиновода», «Скотовода», «Молокотресту» зосереджено сотні тисяч доголів'я худоби. Більш як половина колгоспів України заклали колгоспні товари тваринницькі фарми. В жорсткій класовій боротьбі з глитаєм — а він намотався завдати найбільшої шкоди колгоспному руху саме через нищення робочої і продуктивної худоби і особливо молодняка, — починає хуткими кроками відновлятися тваринництво колгоспників одноосібників.

Останні постанови партії й уряду про рішучу відсіч спробам усунювати примусово худобу, про розвиток колгоспної торгівлі м'ясом, як і зокрема остання постанова про м'ясозаготівлі, не тільки встановили сталі зобов'язання кожного двору щодо здачі м'яса. Вони, безперечно, сприяють швидкому піднесенню й розвитку тваринництва колгоспників та одноосібників.

Зимівлю 1932-33 року ми повинні використати саме для цього. Треба тільки організувати правиль-

Коллективні фабрики вовни і м'яса. Отара овець колгоспу „Перемога на Одещині“

ний догляд худоби, забезпечити її кормами, правильно ті корма використовувати, відповідно пристосувати та утеплити приміщення.

Зимівля у тваринництві це є бойовий фронт у роботі всіх місцевих організацій, передусім — сільрад, райвиконкомів організації КНС, наймитсько-бідняцьких груп у колгоспах.

Ми повинні цілковито врахувати помилки минулого року. Через недостатню підготовленість до зимівлі торік тваринництво зазнало значних втрат. Особливо слід відзначити збільшену загибель приплоду, виснаження основної череди і молодняка.

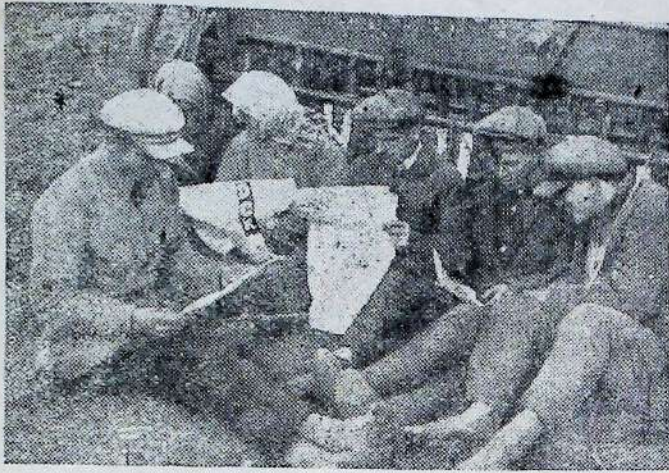
Проте, й цього року перебіг готування худоби до зимівлі, надто незадовільний в ряді окремих районів, сільрад та колгоспів.

Окремі райони, як Чубарівський, Петриківський, Золотоніський, Волоцький, Дубечанський перевиконали плани утворення сільосних фондів. У цей же час в низка районів, колгоспів, сільрад, де гачебно зривали проведення сільосної кампанії. Так, напр., сільради Токмаківського району виконали своє завдання по сільосу на 0,3%, в Потребіщанському — на 1,2%, у Корсунському — на 2,9%, у Старо-Салтівському на 6,2%. Так само не всюди проведено другий укос сіна. Навіть не скрізь забезпечено правильне схоронення цього сіна.

Поруч з самовідданою роботою низки колгоспів, які своєчасно підготували приміщення, провели огляд та паспортизацію поголів'я та вибраковку череди, в колгоспи, які ще й досі не забезпечили нормальної зимівлі.

Слід зокрема відзначити особливо самовіддану роботу артіль «Астра» Сталінського району. Тут особливо відзначилися т. Колп — зав скотарської фарми, бригадири Шпенет, Унру, Штоге, Шмидт та інші.

Непотано також підготувалася до зимівлі комунна «Іскра» Гельм'язівського району та особливо колгосп «Червоний Партизан» Миргородського райо-

Краща бригада Дібов'язьського радгоспу, що до XV річниці Жовтня цілковито закінчила засівні плани

ну (бригадир т. В'ткालенко та інші ударники тваринницької ферми).

В той же час є низка таких колгоспів і радгоспів, де недозволено зривають завдання щодо зимівлі, де виявили у цій справі злочинну байдужість та безгосподарність.

Ось, наприклад, колгосп «Плуг і Молот» Мало-Дівицького району. Він припустив зрив плану сільосування, не подбав утеплити приміщення, припускає злочинне розтринькування й проїдання основної череди.

Отже, досвід минулої зимівлі ще багатьох сільрад та колгоспів нічому не навчив. Ще й досі припускається повторення помилок минулого року.

Перш за все, треба завдати рішучої відсічі самопливові в цій відповідальній кампанії. Аджеж зимівля має нам забезпечити розвиток тваринництва. Правильно провівши кампанію, одержимо гарний приплод, як слід його виростимо. Тому то треба розтроцити кожний вияв опортунізму, кожну недооцінку роботи по організаційно-господарському зміцненню колгоспних товарних ферм і по піднесенню тваринництва у колгоспників і одноосібників. Пам'ятаймо, що боротьба на тваринницькому фронті є боротьба за розв'язання другої важливої після зернової проблеми — м'ясної.

Які найближчі практичні заходи до зимівлі?

Налагодити зоотехнічно-ветеринарне обслуговування поголів'я в колгоспах та в колгоспників. Провести огляд череди по фермах та виділити в окремі групи хворих і підозрілих на захворювання тварин.

Проводячи огляд та паспортизацію череди по фермах, треба вже зараз провести добір плідників (бугаїв, кнурів, баранів) та їх резерв і ремонт на чатпарувальній кампанії. Не можна забувати того, що колгоспи, порядком допомоги, повинні забезпечити своїми плідниками також обслуговування і поголів'я колгоспників та одноосібників. Справі добору плідників, відповідно до встановленого породного районування, потрібно надати такого ж значення, як і справі утворення насінньових фондів.

Другим важливішим практичним завданням у зв'язку з зимівлею повинно стати утворення кормових фондів та організація правильного їх використання. Після виконання плану хлібозаготівель та утворення насінньових фондів, перш за все, потрібно забезпечити зерно-фуражні фонди для кінського теля в колгоспах та для колгоспних товарних ферм.

Треба повнотою виконати постанови уряду про виділення зерно-фуражу для свинарських та птахівничих ферм, відповідно до закріплених площ за цими фермами. В справі використання найцінніших кормів мусимо рішуче зліквідувати зрівнялівку, з тим, щоб забезпечити, перш за все, найцінніші групи череди та плідників. Завдання весняної кампанії—забезпечити потреби на концорма.

Кожний колгосп для своєї усуспільненої череди повинен утворити не тільки основні фонди грубих та соковитих кормів, але і страховий фонд. А задоволивши свої потреби в об'ємистих та соковитих кормах, він мусить виділити корма і для худоби колгоспників, відповідно до пророблених ними трудових у колгоспі.

Колгоспи вже зараз повинні мати плани зберігання та господарського витрачання фуражних фондів. Обговорити їх треба на правлінні та загальних зборах колгоспів. Коли ж в якомусь колгоспі не вистачає кормів, райземвідділи та сільради повинні організувати закупівлю кормів колгоспами, по тих колгоспах та індивідуальних господарствах, де є лишки кормів.

До місяця зимівлі худоби потрібно підвезти не менш як двохмісячний запас сіна та соломи. Всі наявні запаси кормів обміряти та зважити, а над витрачанням їх установити постійний суворий контроль. Поруч з тим, дбаймо заготовити та зібрати допоміжні корма, різні відходи, віття дерев і т. інш. Не забуваймо й за мінеральні корма для худоби, а саме—сіль-лизунець, крейду, шопіл, кістка, дернину.

Третім важливішим нашим завданням повинна стати підготовка приміщень до зимівлі. Щоб запобіг-

Ветеринарний огляд худоби на колгоспній фермі

ти зайвого витрачання кормів, багато уваги треба віддати утепленню приміщень. Особливо тих приміщень, де зимуватиме молодняк та маточний склад. Ці приміщення мусимо забезпечити освітленням, вентиляцією та провести в них дезинфекцію. Тепер, сухе, світле приміщення є одна з основних запорок успішної зимівлі та неприпущення втрат худоби, зокрема молодняка.

Організуючи зимівлю, в центрі уваги маємо поставити бригади. Бригада, що працює на основі відрадної, яку заохочують до роботи не тільки звичайною оплатою, але й частиною приплоду, вирішує успіх усіх робіт. Не припускати будьякої плинності в складі бригад, ліквідувати зрівнялівку цілком поставити кращих колгоспників активістів на чолі бригад—це найважливіші завдання в організації догляду худоби. Бригада повинна зліквідувати свою зооветнешпийменність та використати досвід передових колгоспів і радгоспів у догляді худоби.

Під час зимівлі цього року мусимо особливо увагу звернути і на сприяння розвитку тваринництва колгоспників.

Колгоспи можуть упорядкувати приміщення, виділити корма, продавати понадплянний молодняк. А все це забезпечить широку активність колгоспників як у зміцненні всього усупільненого стада колгоспних товарних ферм, так і в піднесенні їхнього власного тваринництва.

Досі ще райвиконкоми, сільради, організації КНС, наймитсько-бідняцькі групи повною мірою не з'ясували широким масам колгоспників та одноосібників все політично-господарське значення останнього закону про м'ясозаготівлі. Роботу ж по відновленню череди колгоспників потрібно тісно

пов'язати з виконанням державних завдань щодо здачі м'яса. Тверді норми здачі полегшують заходи кожного колгоспного двору та кожного одноосібника щодо відновлення худоби.

Наше гасло повинно бути таке: жодного двору без худоби. Тільки в умовах артілі можна зліквідувати безхудобність, яка завжди тяжила над бідняцько-середняцькими господарствами.

В цій великій роботі над зберіганням нашої худоби, над забезпеченням нормальних умов зимівлі, безперечно, виявиться активність клясово-ворожих елементів. Отже, колгоспний радянський актив, сільради, КНС, всі громадські організації села повинні організувати рішучу відсіч всіляким спробам підірвати розвиток тваринництва. Тому то вже зараз слід організувати в кожній сільраді перевірку готовості до зимівлі, перевіряючи виконання всіх основних завдань цієї найвідповідальнішої кампанії.

Тільки мобілізувавши широкі маси колгоспників та одноосібних господарств на боротьбу за відновлення всього поголів'я тваринництва, за організаційно-господарське зміцнення колгоспних товарних ферм, ми забезпечимо найкращий вихід поголів'я на весну 1933 року—першого року нової п'ятирічки.

Перед нами завданням не тільки правильно провести зимівлі, але, і це має особливе значення,—одержати приплод.

І тут не можна припустити будьяких втрат, та хижачького знищення молодняка і поготів. Кожна голова молодняка—це є вклад до нашої другої п'ятирічки, вклад на розв'язання тваринницької проблеми. Кожна голова молодняка не тільки забезпечить поширення саморемонту колгоспних ферм, але і ліквідує безхудобність у колгоспників

„Тільки нещадно придушуючи всі спроби клясового ворога та його агентури, спрямовані на зрив хлібозаготівель, тільки розгортанням непримиренної боротьби як з правим саботажем хлібозаготівель, так і з елементами інертності, розгубленості, дрібнобуржуазної розпущеності, дезертирського пасування перед труднощам», тільки широко розгорнувши масову організаторську роботу над мобілізацією мас колгоспників і трудящих одноосібників на виконання пляну хлібозаготівель, посиливши на ділі свою мобілізованість і напруживши всі сили партійних та радянських організацій на селі, більшовики України вирішального місяця хлібозаготівель зуміють подолати й зліквідувати наше ганебне відставання в боротьбі за хліб і вийти в число передових республік СРСР“.

ЦК КП(б)У

СІЛЬРАДИ В ПЕРЕВИБОРАХ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ

Стаття Серебряного

У Листопаді—Грудні, за постановою ЦК КПУ(б)У, відбудеться важлива політично-господарська кампанія—перевибори в споживчій кооперації. Перевибори ці матимуть велике значення для активізації всієї маси кооперованих, для подальшої перебудови роботи кооперації, для розгортання радянської торгівлі та для поліпшення матеріально-побутового стану робітництва, колгоспників і трудящих одноосібників.

Отже, під час перевиборів мусимо не тільки популяризувати постанови вересневого пленуму ЦК ВКП(б) про розгортання радянської торгівлі. Ми повинні організувати так саму систему споживчої кооперації, як і всіх кооперованих **на виконання цих постанов.** Перевиборну кампанію мусимо перетворити на масову перевірку роботи всіх ланок кооперативної системи згори й донизу. А для того повинно покласти в основу широко розгорнуту критику й самокритику, виявляти та усувати недоліки в роботі, взяти на облік раціоналізаторські пропозиції пайовиків, організувати масовий контроль кооперованих над роботою кооперації.

Завдання великої ваги покладаються в цій кампанії на місцеві органи радянського апарату. Перевибори потрібно використати для подальшого розвитку товарообігу сільських споживчих товариств (СТС). Потрібно рішуче боротися з перекурченнями, що їх часом допускають місцеві радянські органи, коли, скажемо словами постанови: «Мають місце самовільні бронювання і розподіл товарів за списками для різних груп споживачів (в тому числі й колгоспів), замість продажу їх у магазинах порядком нормованого товарообігу». Використати перевибори маємо і для того, щоб наблизити товаропровідну мережу до обслуговування сталої виробничої бригади колгоспу.

Одне з основних завдань сільських споживчих товариств—це повністю охопити всі сільсько-господарські продукти, що їх трудящі села самі безпосередньо не реалізували на ринкові. СТС мають відшукати нові можливості поліпшити постачання трудящим. Вони мають допомогти робітничим кооперативам провести самозаготівлі. Особливо це стосується до отих глибинних пунктів—далеких від залізниць і пристанів сел.

Місцеві радянські органи повинні взятися до рішучої боротьби з фактами викривлення радянської політики цін, а також до «викорінювання всіх видів непманського духу і рішучої боротьби проти спекулятивного підвищення цін, розтрат, самопостачання, та особливо, проти крадіжок у торговельному апараті». (Пленум ЦК ВКП(б).)

Споживча кооперація на селі—то є одна з важливіших організацій, що якість її роботи багато важить для організаційно-господарського зміцнення колгоспів, для підвищення продукційності праці, більшого виходу колгоспників на роботу.

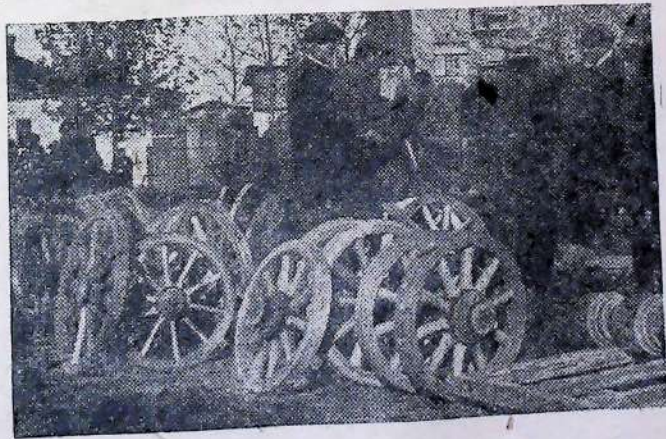
Сільради й райвиконкоми повинні зважити на це й допомогти кооперації обслуговувати крапці колгоспників—виробничників, крапці ударників колгоспів.

Сільська кооперація мусить забезпечити правильне просування до колгоспних мас речей широкого вжитку, одержуваних від райсоюзів. Та цього мало. Особливу увагу доведеться приділити місцевим заготівлям. Зокрема треба широко користатися виробами місцевих промартілей та з унутрішніх ресурсів торговельних і промислових організацій. Але це стане можливим лише тоді, коли сільська споживча кооперація рішуче позбудеться утриманських настроїв. Тоді, коли вона не покладатиметься тільки на централізоване постачання, а саме енергійно в'яметься заготовлювати для себе речі широкого вжитку.

Під час перевиборів треба рішуче взятися поліпшити кадри, в РайСТ, СТС почавши і магазином кінчивши. Непадно виганяймо всіх чужих люців, розкрадників кооперативного майна. Рішуче понакти агентів клясового ворога, куркуля, що прищеплюють утриманські настрої, протиставляють інтереси колгоспників і колгоспів інтересам держави та зазіхають на недоторканість громадської власності. Отже, щодо цього завдання перевиборів ясне: поставити на роботу людей, гідних довіри пайовиків, вивіренних, клясово-витриманих. Саме такі й допоможуть швидче перебудувати роботу кооперації.

Погляд на роботу в магазині, як нетіду радянського активіста—неправильний, швидливий. Він бо саме наруг куркулеві. Він бо допомагає куркулеві пролазити на роботу в кооперацію і з середини її розкладати.

Перевиборна кампанія в кооперації мусить водночас активізувати масу і на виконання чергових господарсько-політичних кампаній. Зокрема—на виконання хлібзаготівель. Справді, своєчасне виконання селом своїх зобов'язань перед державою багато значить для просування до цього села пром-

Колгоспний ярмарок у Харкові

Бавовнозбиральна кампанія увійшла в найздовідальніший період. Передові колгоспи та радгоспи стали до одної роботи під гаслом — Жодної коробочки з бавовною не залишити в полі. На фото — збирають розкриті коробочки бавовняника на 3 ділянці бавовняного радгослу № 1, у Складовському Одеської області

краму. Вчасне оброблення і здавання технічних культур забезпечують базу для розвитку легкої індустрії і, разом з тим, поліпшують постачання кооперації (отже і всієї маси колгоспників) товарів широкого вжитку.

Через свої масові органи — секції та депутатські групи — сільради мусять широко пояснити колгоспникам і трудящим одноосібникам, робітникам радгоспів і МТС вагу перевиборів та постанов вересневого пленуму ЦК, допомогти організувати звітні та перевибірчі збори і, зосібна, притягти жіноцтво до перевиборів. Аджеж не забуваймо: успішні перевибори сільської споживчої кооперації набагато зміцняють торгівлю змічку міста в селом.

Перевибори мають пройти під знаком непослабного проведення демократії та персонального голосування кожної кандидатури зокрема. Але сільради, під керівництвом парторганізацій мусять забезпечити просування до кооперативного апарату кращих радянських активістів, подбати, щоб вирішальне в ньому місце посів **виробничий колгоспний актив**.

Потрібно зважити на те, що перевибори відбуватимуться в обстанові жорстокої класової боротьби. Куркуль скористається з них для того, щоб роздмухати рвацькі настрої, провести до кооперативу своїх агентів через них зривати роботу кооперації, розбазарювати та спекулювати майном кооперації, знеславити (дискредитувати) кооперацію.

Сільради й сільська кооперація повинні рішучо викривати тактику класового ворога та дати йому енергійну відсіч.

Перевибори мусять організувати маси також на рішучу боротьбу з спекулянтами і перекупниками. Перевибори мусять сприяти дальшому зростанню колгоспної торгівлі. Більше колгоспів, колгоспників і трудящих одноосібників маємо втягнути до торгівлі. Водночас з цим дбаймо також поліпшити техніку торгівлі, поширити торговельну мережу колгоспів і зустрічну торгівлю промтоварами. Все це, безумовно, знизить ціни на колгоспному ринку.

Лише широко втягуючи до звітно-перевибірної кампанії всіх кооперативних, лише рішуче борючись з куркулем, шравими опортуністами (вони пояснюють розвиток радянської торгівлі, як розв'язування ринкової стихії, як допускання до неї непмана і спекулянта), рішуче борючись з «ліваками», ще недооцінюють значення радянської торгівлі, притягаючи кожного пайовика до перевірки роботи СТС, крамниці, день-у-день даючи йому відчуття, що він є господар свого кооперативу — лише при таких умовах ми успішно проведемо перевибори. Лише при таких умовах виконаємо директиву пленуму: «дати нещадну відсіч «лівацькій» антиленінській оцінці значення радянської торгівлі, з однієї сторони, і ліберально-буржуазному тлумаченню завдань розгортання радянської торгівлі — з другої» (Пленум).

Кампанія перевиборів, з тінцем, має надалі спричинитися і до **кращого керівництва кооперацією з боку сільрад**. Допомогати налагоджувати роботу, усувати недоліки, викривлення, збочення, але не допускати з свого боку командування, адміністрування і втручання до оперативної роботи сільських споживчих товариств. Ось про що повинні повсякденно дбати сільради.

„Для організаційно господарського зміцнення сільСТ, що є основна ланка товаропромишляння селу, пленум пропонує зміцнити виборчість та підзвітність правлінь сільСТ пайовикам поліпшити матеріально-побутові умови працівників.

Пленум ЦК пропонує розгорнути рішучу боротьбу, щоб викоринити спекуляцію взагалі і проти спекулянтських елементів у торговельному апараті, забезпечивши цим правильний розвиток радянської торгівлі, в інтересах поліпшення постачання робітникам та селянам».

ЖОВТНЕВИЙ ПЛЕНУМ ЦК ВКП(б)

ЗВІЛЬНИТИ ПАРТІЮ ВІД ЛЮДЕЙ, ЧУЖИХ СПРАВИ КОМУНІЗМУ

Постанова ЦК і ЦКК КП(б)У від 18 листопада 1932 року

ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, що в ряді сільпарторганізацій, особливо періоду хлібзаготівель, виявлено змикання цілих груп комуністів і окремих керівників партосередків з куркульством, петлюрівщиною тощо, що на ділі перетворює таких комуністів і парторганізації на агентуру клясового ворога і в наочний доказ цілковитого відриву цих осередків і комуністів від бідняцько-середняцьких колгоспних мас,—ЦК і ЦКК КП(б)У ухвалюють негайно провести чистку ряду сільпарторганізацій, які явно саботують виконання плану хлібзаготівель і підривають довіря до партії в лавах трудящих.

Щоб зміцнити сільські парторганізації, піднести боєспроможність їхніх лав і мобілізувати парторганізації та широкі трудящі маси на виконання двічі зниженого і значно зменшеного проти минулого року плану хлібзаготівель, на здійснення завдань

організаційно-господарського зміцнення колгоспів і забезпечення підготовки до весняної сієби,—визнати за потрібне насамперед провести чистку сільських парторганізацій таких районів: Снігурівського і Фрунзівського—Одеської області; Солонянського, Васильківського, В.Лепетиського—Дніпропетровської області.

Чистка повинна звільнити партію від людей, чужих справі комунізму, які провадять куркульську політику, які розклалися, нездатні провадити політику партії на селі. Витищених вислати, як політично-небезпечних.

Чистка повинна допомогти висунути нові кадри з числа найвідданіших партії колгоспників-ударників і згуртувати навколо партії широкі колгоспні маси на боротьбу за зміцнення колгоспів, проти куркуля.

ПРО РОБОТУ З КОЛГОСПНИМ АКТИВОМ

Постанова ЦК КП(б)У від 18 листопада 1932 року

ЦК КП(б)У, НАДАЮЧИ виняткової ваги роботі з колгоспним активом і радянськими активістами з бідняків та середняків одноосібників, пропонує всім партійним організаціям України керуватися таким:

◆ 1 ◆

До колгоспного активу мають належати віддані радянській владі й колгоспному будівництву передові колгоспники-ударники роботи під час сієби, під час збирання, під час молотьби й інших колгоспних робіт, активні борці за виконання плану хлібзаготівель, що ділом провадять заходи партії і радянської влади, віддані колгоспному будівництву та ініціатори в боротьбі з рвачами, прогульниками і куркульською агентурою, яка розкладає колгоспи.

До колгоспного активу, поруч комуністів, мають належати всі активісти-комсомольці й усі позапартійні колгоспники—справжні передовики в колгоспі.

З колгоспного активу треба виключати формально залічених туди членів колгоспів-псевдоударників і т. інш.

◆ 2 ◆

Завдання парторганізацій у роботі з колгоспним активом це:

а) Попереднє обговорення всіх найважливіших заходів колгоспів, зокрема, до виконання плану хлібзаготівель і організоване проведення цих заходів у колгоспах.

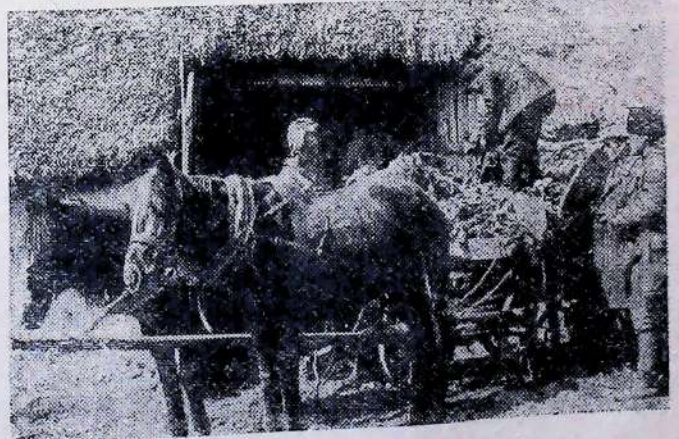
б) Широке залучення колгоспників-активістів до пояснення заходів партії і радянської влади та за-

безпечення у переведенні цих заходів правильної більшовицької політики.

в) Залучення колгоспників-активістів до активної участі в районній і сільській пресі та як основного кадру сільських кореспондентів і всієї низової преси.

г) Висування кращих активістів-колгоспників на керівну роботу в колгоспі та забезпечення з допомогою колгоспного активу справді громадського контролю над роботою всіх керівних і службових органів колгоспу.

У даних умовах головне і основне завдання колгоспного активу—це боротися з куркулем, з петлюрівщиною та іншими контрреволюційними елементами, що підривають виконання плану хлібзаготівель і активно допомагати партії та робітничій

Збір утилю на селі

клясе у виконанні визначеного пляну хлібозаготівель і зміцненні на цій основі колгоспів.

Завдання колгоспного активу—це турбуватися і щодня боротися за збереження колгоспного хліба та іншого колгоспного майна, не припускати втрат, псування, розбазарювання й крадіжок у колгоспах, об'єднувати на цій основі всю масу колгоспників, виховуючи їх у дусі свідомої дисципліни та сумлінного ставлення до праці в колгоспах.

Колгоспний актив за проводом парторганізації повинен стати організатором усіх відданих радянській владі селян-активістів для боротьби з куркульством і об'єднання всієї, бідняцько-середняцької влади на селі.

Заходи боротьби з куркульським впливом у колгоспах, що їх провадять партія і уряд, треба широ-

ко пояснити колгоспним масам і трудящим селянам-односібникам. Завдання парторганізації при цьому—це забезпечити підтримку і схвалення репресивних заходів, що їх застосовує партія й радянська влада проти куркулів, проти злісних саботажників хлібозаготівель з числа керівників колгоспів, проти розкрадачів колгоспного хліба, проти рвачів і дезорганізаторів у колгоспах та проти переродженців і розкладених комуністів, що їх партія виганяє з своїх лав.

Парторганізація має забезпечити висвітлення перед широкими масами робітників і колгоспників, особливо з допомогою преси, заходів, що їх вона вживає, та конкретних фактів підтримку колгоспною масою репресивних заходів проти куркулів і інших антигромадських елементів на селі.

ПРО ЗАХОДИ ДО ПІДСИЛЕННЯ ХЛІБОЗАГОТІВЕЛЬ

Постанова РНК УСРР з 18 листопада 1932 р.

ЩОБ БЕЗУМОВНО ВИКОНАТИ зменшений плян хлібозаготівель, зобов'язати облвиконкоми та райвиконкоми в своїй роботі керуватися такими настановами:

◆ 1 ◆

Цілковите виконання пляну хлібозаготівель закінчити до 1-го січня 1933 р., а утворення насінних фондів—до 15 січня 1933 р.

◆ 2 ◆

Заборонити будь-яке витрачання всіх натуральних фондів, утворених у колгоспах, які незадовільно виконують пляни хлібозаготівель.

◆ 3 ◆

Зобов'язати РВК негайно організувати найсуворішу перевірку наявних фондів у колгоспах, які незадовільно виконують хлібозаготівлі, фактичних розмірів цих фондів і місць зберігання, а також настановити у всіх колгоспах відповідальних осіб за належне зберігання цих фондів.

Відповідальність за виконання цього покласти на голів РВК.

◆ 4 ◆

Надати РВК права перераховувати до фонду хлібозаготівель усі натурфонди, утворені в колгоспах, які незадовільно виконують пляни хлібозаготівель.

Застосувати цей пункт у частині насінних фондів дозволяється з попередньої санкції облвиконкому для кожного колгоспу.

◆ 5 ◆

З оголошенням цієї постанови припинити видачу будь-яких натуральних авансів по всіх колгоспах, що незадовільно виконують пляни хлібозаготівель.

◆ 6 ◆

Колгоспи, які незадовільно виконують пляни хлібозаготівель, та які видали натураванси хліба за трудовими порядком громадського харчування, а також у формі всіляких «озадків», «послідів», «відходів» тощо понад встановлені норми (15% від фактичного обмолоту), повинні негайно організувати повернення незаконно розданого хліба, з тим, щоб

спрямувати його на виконання пляну хлібозаготівель.

Зобов'язати облвиконкоми та райвиконкоми притягати голів управ таких колгоспів до суворої відповідальності за розтрату колгоспного хліба.

Вилучення незаконно розданого та одержаного хліба треба в першу чергу провести у членів управ колгоспу, адміністративно службового персоналу, рахівників, польоводів, коморників тощо.

◆ 7 ◆

Зобов'язати РВК негайно організувати вилучення в окремих колгоспників та односібників хліба, розкраденого в колгоспах та радгоспах під час збирання, молотьби, перевозу хліба до комор, на зсипки тощо.

При чому вилучати хліб треба в першу чергу у всіляких ледарів, рвачів, що не мають трудовнів, але мають запаси хліба. Здійснюючи ці заходи, РВК повинні спиратись на колгоспників-ударників та передовиків, що в усіх с.-г. кампаніях—на полі, в молотьбі та інш. колгоспних роботах—виявили себе, як борці за соціалістичну перебудову села та організаційно-господарське зміцнення колгоспів.

◆ 8 ◆

Притягати до суду на підставі постанови ЦВК та РНК СРСР від 7 серпня 1932 р. «Про охорону майна державних підприємств, колгоспів та кооперації та про зміцнення громадської (соціалістичної) власності», як розкрадачів державного та громадського майна, бухгалтерів, рахівників, коморників, загоспів, вагарів, що затають хліб від обліку, складають брехливі облікові відомості, щоб полегшити розтринькування та крадіжки, щоб зірвати виконання пляну хлібозаготівель та інші державні зобов'язання.

◆ 9 ◆

До колгоспів, що припустили розкрадання колгоспного хліба і злісно зривають плян хлібозаготівель, застосувати натуральні штрафи порядком додаткового завдання з м'ясозаготівель тощо.

15-місячної норми здавання даним колгоспом м'яса як усупільненої худоби, так і худоби колгоспників.

Райвиконкоми застосовують ці штрафи з попереднього дозволу кожного окремого випадку облівконкому.

Розмір штрафів (в межах 15-місячної норми м'ясоздавання) і строки сплати цих штрафів РВК встановлює відповідно до господарського стану кожного окремого колгоспу.

Накладання штрафів не звільняє колгосп від виконання цілком визначеного плану хлібозаготівель.

Дозволити РВК у випадках, коли колгоспи вживають справжніх заходів на забезпечення виконання плану хлібозаготівель передстрочно, ці штрафи скасовувати.

Скасувати ці штрафи можна з попереднього дозволу облівконкому.

ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ХЛІБОЗАГОТІВЕЛЬ В ОДНООСІБНОМУ СЕКТОРІ

Постанова РНК УСРР

НА ДОДАТОК ДО СВОЄЇ ПОСТАНОВИ з 11 листопада 1932 року «Про організацію хлібозаготівель в одноосібному секторі» Рада народніх комісарів УСРР ухвалює:

◆ 1 ◆

Встановити щодо одноосібників, які злісно зривають хлібоздавання як по контрактації, так і по самозобов'язаннях, натуральні штрафи порядком додаткових завдань по м'ясозаготівлях—в розмірі 15-тимісячної норми здавання м'яса.

Застосування цих штрафів провадять сільради, з попереднього дозволу в кожному окремому випадку РВК.

◆ 2 ◆

Сільрадам, що встановлюють розмір натуральних штрафів (у межах 15-тимісячної норми здачі м'яса)

РНК УСРР застерігає РВК, сільради та місцевих працівників, при застосуванні цієї постанови, особливо в частині накладання натуральних штрафів і інших репресій, проти підмінювання масової роботи в боротьбі за хліб толем адмініструванням.

Застосування цих заходів треба щільно пов'язати з широким розгортанням масової політично-виховної роботи серед колгоспників і спрямувати на організаційно-господарське зміцнення колгоспів.

Завдання натуральних штрафів та інших репресивних заходів—забезпечити цілковите виконання хлібозаготівельних планів.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий.

та строки стягання, виходити з господарського стану та умов кожного окремого господарства.

◆ 3 ◆

Накладання цих штрафів не звільняє одноосібних господарств від цілковитого виконання визначених хлібозаготівельних завдань цих індивідуальних господарств.

◆ 4 ◆

Надати право РВК, за окремими постановами, у випадках, коли одноосібники виконують плани здачі хліба по контрактації та самозобов'язаннях у визначені строки та розміри, відмінити визначені штрафи.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий.

ПРО ХИБИ В ОРГАНІЗАЦІЇ ОБМОЛОТУ ТА БОРОТЬБИ З ВТРАТАМИ ВРОЖАЮ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР

Постанова Раднаркому УСРР

I.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ на директиви та вказівки уряду в справі ретельної організації збирання й обмолоту врожаю та застосування дійсних заходів боротьби з втратами,—обстеженням на місцях виявлено:

а) невідготову колгоспами та радгоспами у належний стан токів, відсутність догляду за ними, злочинне та негосподарне ставлення до складання солом, полов, збоїн,—що ставить під загрозу кормові ресурси господарства для зимівлі худоби;

б) у багатьох колгоспах та радгоспах виявлені значні втрати врожаю під час обмолоту—залишення певномолоченого зерна в соломі, невіяного зерна

в полові, значний відхід зерна у послид. Так, у Пристайлівському колгоспі Лебединського району, при намолоті 3 $\frac{1}{2}$ тис. пудів ячменю, відійшло у полову 120 пудів; в селах Лютенці, Ручка, Рашівка Гадяцького району при обмолоті залишено в соломі понад 20% зерна.

Щоб покласти край такому безгосподарному ставленню, що трапляється в наслідок куркульської агітації та нецриштливо штучному зниженню гуртового збору врожаю в колгоспах, Рада народніх комісарів ухвалює:

◆ 1 ◆

Запропонувати облівконгомам, РНК АМСРР, райвиконгомам, с.-г. трестам, директорам радгоспів

Жовтнева демонстрація на площі Дзержинського у Харкові

та МТС, головам сільрад та головам колгоспів негайно організувати суцільну перевірку якості обмолоту та стану токів—схоронення соломки, половин та збоїн.

◆ 2 ◆

При всіх випадках виявлення втрат у соломі та полові від 3% та більше, негайно організувати переобмолот соломки, збоїн, перевірювання шолови, взявши на спеціальний облік всі скирти, що підлягають переобмолоту.

◆ 3 ◆

Негайно розчистити та привести в належний вигляд токи, просушити соломку, збоїни, що призначені для переобмолоту, щоб забезпечити повне вилучення зерна.

◆ 4 ◆

Зобов'язати сільради та МТС встановити шильний контроль за перебігом обмолоту та облік всього одержаного в наслідок переобмолоту та перевірювання зерна, для чого до кожної молотарки виділити кращих ударників колгоспників, комсомольців на чолі з бригадиром, на якого покласти відповідальність за якість переобмолоту, проведення обліку та схоронення вимолоченого зерна.

◆ 5 ◆

Щодня при закінченні переобмолоту, відбивати в покнижкових записках у радгоспах та колгоспах облік додаткового вимолоченого та вивіяного з соломки й половин зерна.

◆ 6 ◆

Під особисту відповідальність голів колгоспів та директорів радгоспів, поруч з переобмолотом, привести в належний порядок та вивершити скирти соломки, збоїн та половин, щоб забезпечити повне їх схоронення та не припустити зниження їх кормової здатності. Райвиконкомам та сільрадам провести з цього приводу спеціальне обстеження, притягнувши до суворої відповідальності винних у негосподарному ставленні до схоронення кормових ресурсів

◆ 7 ◆

Зобов'язати Наркомземсправ, с.-г. трести та Трактороцентр забезпечити переобмолот у радгоспах та колгоспах відповідними матеріальними та технічними засобами.

◆ 8 ◆

За краще проведення переобмолоту та за господарне схоронення кормів застосувати преміювання для окремих робітників радгоспів та колгоспників, а також бригад, що досягнуть гарних наслідків цієї роботи

◆ 9 ◆

Відзначаючи недостатню боротьбу з мишами, масове розповсюдження яких, особливо по південних районах, набуває розмірів стихійного лиха та загрожує знищенням озимих завів і продуктивних зачатків, запропонувати облвиконкомам та райвиконкомам там, де спостерігається масове розповсюдження мишей:

- а) видати обов'язкові постанови про знищення мишей;
- б) виділити осіб, що персонально відповідають за проведення боротьби з мишами;
- в) мобілізувати на цю роботу доросле населення, поклавши відповідальність за боротьбу з мишами по колгоспах, радгоспах та одноосібних господарствах на директорів радгоспів та на господарів окремих дворів.

◆ 10 ◆

Зобов'язати НКЗемсправ забезпечити керівництво боротьбою з мишами фахівцями з ТВШ (тресту боротьби з шкідниками), РЗВ, МТС, притягнувши до цієї роботи також громадські організації (ТСО, комсомол).

Для успішної боротьби з мишами використати всі заходи якто: хемічні (загроювання шпанадами), механічні (виловлювання пастрками, капканами) та бактеріологічні (тифозні щеплення).

Зобов'язати ТВШ негайно забезпечити хемічну боротьбу потрібною кількістю отрут, а НКЗдоров'я та УНІЗР (Український інститут захисту рослин) протягом доби розробити заходи широкого застосування бактеріологічної боротьби з мишами.

II

Запропонувати ОВК, РВК, директорами с.-г. трестів, радгоспів, МТС, головам сільрад та колгоспів приділити справі боротьби з втратами хліба та переобмолоту а також зберігання кормових ресурсів виключну увагу, розгорнувши навколо цієї справи масово-організаційну та пояснювальну роботу серед колгоспників та робітників радгоспів, повівши нещадну боротьбу з крадіжками та псуванням соціалістичного врожаю в наслідок куркульської агітації, спрямованої на зменшення господарських здобутків у колгоспах та радгоспах.

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко

Г.в.о. керівничого справ РНК УСРР А. Блєєр

Якість керівництва вимірюється виконанням плану хлібозаготівель

КАЛІНІНДОРФОВІ П'ЯТЬ РОКІВ

Стаття А. Гітлянського

23 НАЦІОНАЛЬНІ РАЙОНИ, понад тисячу національних рад, сотні національних шкіл, технікумів, вищих шкіл, театри, бібліотеки, суди мовами національних меншостей, національні колгоспи, величезні заходи економічно уздоровити національну меншості—такі досягнення ленінської національної політики на Україні.

7 листопада, в день п'ятнадцятиріччя Жовтцевої революції, святкував п'яті роковини свого існування один з першків національних районів, перший в Союзі єврейський національний Калініндорфський район Одеської області. Це свято—наочний доказ того, що «прокляте» в царській Росії єврейське питання вирішено в країні рад цілком і повністю.

Ще року 1925-26 подалася єврейська біднота з Правобережжя України на розлогі степи Херсонщини, на колишні землі панів Фальц-Фейнів, Грубецьких, Писаревих, Лінке. А року 1927 радянська влада, здійснюючи ділом ленінську національну політику, утворила тут перший національний єврейський район.

За свої п'ять років район дійшов значних успіхів. Одним з перших у Степу він вивершив суцільну колективізацію на основі ліквідації куркуля як класу. Великою мірою механізував сільське господарство: працюють три МТС, щось з 150 тракторів, 60 молотарок, 25 снопов'язалок, 9 комбайнів, 20 автомашин тощо.

Рік-у-рік зростає посівна площа—від 24 тис. га 1927 року до 52 тис. га цього року. Останніми роками район дав державі сотні тисяч пудів чистосортної пшениці (їй належить основне місце в сівній площі) та інших культур. Набагато зросла площа під городиною та картоплею, під культурами, раніш майже незаними в єврейському селі. Великого набуло в районі розвитку скотарство. У 12 колгоспних фармах стоїть до 2 тисяч голів. Шлярється і по колгоспах і в господарствах окремих колгоспників свинарство.

Цей рік утворено два радгоспи: скотарський та садово-виноградний.

Домігся успіхів район і на культурно-соціальному фронті: 37 шкіл, в тому числі 9 семирічок, охопили всіх дітей шкільного віку. Гарно працює премійований наркомземом агротехнікум. Нещодавно відкрито педтехнікум і збудовано районний «Дім культури». Будують районну лікарню, електростанцію, мовне кіно. Чимало зроблено для впорядкування районного центру, а за 5 кілометрів від нього збудовано залізничний полустанок «Калініндорф».

Трошки цифр для характеристики бюджету району. Під час організації району бюджет складав суму в 90 тис. крб. З цієї суми на культурно-соціальні потреби витрачалось 57 тис. крб. Та ось

минуло 5 років. Кожна сільрада має свій бюджет. Районний же бюджет дійшов суми 902 тис. крб. Витрати на культурно-соціальні потреби складають уже 610 тис. крб., цебто 67 відсотків бюджету.

Останнім часом—варто відзначити—район гарно виконує квартальні плани мобілізації коштів. Плану «4-го вирішального» реалізовано до строку.

Та успіхи ці, звісно, дісталися району не легко. Завдячує їх район, перш за все, більшовицькому керівництву районної партійної організації. П'ять років тому це була маленька, з якимись двома десятками членів організація. Тепер же, крім кількох сот комсомольців, вона налічує 200 членів, з-поміж яких чималий є прошарок місцевих селян.

Дійшов успіхів район непримиренною боротьбою з класовим ворогом. А він і в єврейському селі не менш жорстокий, ніж в українському чи німецькому селі Калініндорфського району. Всілякий чужий елемент, класовий ворог, спекулянт—пролазили в колгоспи й намагалися всяко підривати молоде, що ледве спиналося на ноги, сільське господарство району.

Довго довелось вести боротьбу з усілякими правоопортуністичними елементами, посіями буржуазно-реакційної теорії та практики в справі переведення єврейського населення на землю. Доводилось боротися і з різним шкідництвом на зразок кондратьвщини чи чайнівщини, з курсом на «міцного хазяїна»—єврея-хлібороба, проти хуторів і виселків, розкиданих по степу, проти явно шкідницької практики кредитів без диференційованого класового підходу і т. інш., і т. інш.

Чимало нашкодили й різні «ліви» перегинці, що загубивши будьякий зв'язок з масами, діяли на рудч класовому ворогові.

Район пережив роки недороду (1928-29 р.). Труднощі району ускладнювали ще й його специфічні особливості: старі єврейські колонії й нові переселенські селища, українське село й розпорошені німецькі хутори, окремі господарства, недостатність навичок у нових єврейських переселенців робити на землі і т. інш.

Погана в минулому робота на землі (недостатня підготовка ґрунту, розтягування строків посіву, низька торік якість збирання врожаю тощо), недостатня масова робота всередині самих колгоспів спричинили незадовільні наслідки господарського року, особливо по переселенських колгоспах. А звідси й мали торік відхід певної частини переселенців із району.

Та всі ці труднощі—їх ще не мало й тепер—завдяки ентузіязмові широких трудящих мас, запроваджуючи соціалістичні методи й форми праці, район переборює. І до свого ювілею район спромігся на помітні досягнення.

Останнім часом домоглися значно організаційно-господарсько зміцнити багато колгоспів, адійснвивши в життя постанови партії та уряду. Переселенські колгоспи «Іскра», «Ерштмайск», «Діманштайн», старий єврейський колгосп «Дер вег цум «соціалізм», українські колгоспи «Сталін», «Чубар», німецький колгосп «Карл Маркс»—завдяки більшовицькій роботі переселенських сільрад справді зміцніли, правлять за зразок для останніх колгоспів району. Одна з кращих сільрад району—єврейська—«Емесівська».

Зараз район по-більшовицькому бореться за закінчення осінньої сівби та за швидше дострокове виконання хлібозаготівель. Все це говорить за те, що район з честю впоратється з своїми завданнями.

На перше місце по хлібозаготівлях виїшли Калініндорфська та Ерштмайська сільради. Колгосп ім. Чемеринського вже виконав свій річний план.

Перед у засівній ведуть сільради Чубар та Львова, що вже виконали засівний план.

Як один з важливіших моментів у роботі району треба підкреслити цілком здорові взаємовідносини поміж трудящими всіх національностей району—євреїв, українців, німців.

Калініндорфський єврейський національний район—витвір Жовтневої революції, що змінила лиця трудящого єврейського населення СРСР.

20 жовтня президія ВУЦВК'у, в зв'язку з ювілеєм, заслухала доповідь про роботу району.

За постановою президії ВУЦВК, 7-го листопада, в день 15-річчя Жовтня і п'ятиріччя району, відбувся в Калініндорфі позачерговий районний з'їзд рад. Святкування ювілею району перетворилося на свято ленінської національної політики на Україні, на яке завітали численні делегації з центру та селян різних національностей.

Перед ювіляром—Калініндорфським районом стоять великі відповідальні завдання. З них найперше—справді стати зразковим показовим районом не лише з-поміж національних, але й з-поміж усіх районів УСРР.

І район мусить домогтися цього на основі дальшого розгортання активності й самодіяльності мас, організаційно-господарського зміцнення колгоспів, у боротьбі з рештками ще недобитого ворога.

Пліч-о-пліч з усіма трудящими нашої країни, під проводом своєї партійної організації Калініндорфський район спроможеться на ще більші успіхи й досягнення.

НА МІСЦЯХ

ВИРОБНИЧА БРИГАДА—В ЦЕНТРИ УВАГИ СІЛЬРАДИ

ШЕВЧЕНКІВСЬКА СУЦІЛЬНО КОЛЕКТИВІЗОВАНА СІЛЬРАДА живе життям своїх колгоспів—артілі ім. Ворошилова та комуни ім. Шевченка.

Власними силами, коштами, з власних, мобілізованих у себе матеріалів, збудувала сільрада для колгоспів чимало нових хлівів, коровників тощо.

Особливо ж наполягала сільрада на організаційно-господарське зміцнення колгоспів. Відрядна система, шість вказівок т. Сталіна, цілковита ліквідація знеосібки у догляді коней тощо—все це сільрада перетворила в дійсність.

У центрі її уваги була виробнича бригада.

І справді, виробничі колгоспні бригади тут міцні. За ними закріплено реманент, тягло та земельні ділянки на цілий рік. Плани бригад не «грамоти за сіма печатами, а навпаки—добре засвоєний колгоспниками документ. Документ, докладно опрацьований на КНС, на наймитсько-бідняцьких групах. Постійні бюлетені—вони виходять при кожній бригаді—старано висвітлюють боротьбу бригад за їхні виробничі плани, за підвищення врожайності.

Депутатські групи, звісно, утворено при кожній бригаді. Члени груп мають виробничі ділянки роботи.

Цікаво відзначити такий факт: у комуні Шевченка за бригадирів працюють виключно жінки.

У своїй політосвітній роботі сільрада не жде, доки до червоного кутка приїде колгоспник сам. Ні, вона наближає червоні кутки до колгоспника, організовує їх по закутках села.

До польових робіт сільрада провела семінар культармійців.

Спромоглася сільрада й на «центральні», загальносільські культустанови, як от театр, кушдове кіно. Взятися й до радіофікації села, поставивши кілька гучномовців.

Плянність у роботі як самої сільради, так і всіх її секцій та депутатських груп, широке притягнення до роботи всіх громадських організацій та численного активу колгоспників та одноосібників, зокрема жіноцтва, постійна звітність (щокварталу) секцій та депутатських груп за свою роботу—ось що забезпечило успіхи Шевченківської сільради.

Бригадний

ПОСИЛИТИ ОБЛІК РОБОТИ

ЛИШЕ ДВА ГОСПОДАРСТВА, вірніше сказати—дві садиби, бо власники їх землі не мають, не колективізовано на терені Інженерної сільради, Чубарівського району, Дніпропетровської області.

Колгосп «Вірний шлях» тут міцний. На початку цього року утворили його чотири дрібних колгоспів. Об'єднання пішло на користь. «Вірний шлях» удев'ятеро збільшив будівництво п'яти

минулого року, довів вартість його до 66 з половиною тисяч. Подвійно об'єднаний колгосп і число дитячих ясел та майданчиків.

А це відразу позначилося на виробничій і загальній активності жіноцтва.

Задовільно організовано працю. Крім чотирьох польових бригад є ще три спеціальні—птаківнича, будівельна та скотарська. По всіх них запроваджується соцзмагання. Ще з весни провели паспортизацію. Кожен колгоспник має свою роботу.

На 1004 чоловіка колгоспного населення маємо 73 ударники. Це і є, разом з тим, актив сільради, що за допомогою його сільрада і бореться за міцний колгосп.

Депутатські групи не тільки сигналізували сільраді про ненормальності в роботі. Раз-по-раз вони брали на себе почин у боротьбі за краще і швидче виконання завдань.

І це не було без гарних наслідків. Крім хіба зяблуження Інженерна сільрада з честю впоралася з усіма завданнями. Справді, мобілізацію коштів ви-

ковано, наприклад, на 138%, м'ясозаготівлі—повністю, хлібозаготівлі виконали вже на 7 жовтня до харчових культур теж повністю. Завчасу впорано врожай.

Працює сільрада за планом. Виконує його на 95—100%, але депутатські групи свого плану не мають. Вони виконують окремі пакти загального для сільради плану.

Зчаста береться сільрада в своїй роботі до буксиру. Цього року вона брала на буксир під час засівної Н. Григорівську сільраду та радгосп № 120, а по мобілізації коштів надсилали бригади до двох сусідніх сільрад.

Частішають жіночі збори. Влітку їх відбулося 16, торік—лише 5.

Три депутатські групи збираються не регулярно, не ведуть поточного обліку своєї роботи. А брати на облік в що. Взяти б хоча місячник шляхового будівництва. Минув він не без наслідків: три містки одремонтовано, а шляхи в належному стані.

Належно забезпечено і нормальну роботу школи.

В. Яковенко

У ПЕРЕДОВИХ ЛАВАХ РАЙОНУ

АКТИВ ГОРСЬКОЇ СІЛЬРАДИ Синельниківського району достатній, до того ж, правильно розставлений. Тимто сільрада змогла вчасно проробити в широких масах колгоспників постанови ЦК партії та раднаркому про організаційно-господарське зміцнення колгоспів, хліба та м'ясозаготівлі, колгоспну торгівлю, єдиний с.-г. податок і позичку. Самі ж постанови й поклала сільрада в основу своєї масової роботи.

І не лише поклала. Вона їх викопала або виконує сумлінно. І не перший рік, до того ж. Торік достроково закінчила хлібозаготівлі, осінню сівбу, оранку на зяб, мобілізацію коштів.

Минулої весни гарно обсіялася, правильно організувавши рілничі й галузеві бригади та догляд коней. На конюхів добрано кращих ударників та членів сільрад.

По сівбі зразу ж стали до поліття. Дитячі ясла розв'язали руки жіноцтву суцільно-колективізованої сільради і з кампанією впоралися на 3½ дні раніш від плану.

До хлібозаготівель почали готуватися в живна, наполягаючи на боротьбу з вратами, на вивіз хліба просто з-під молотарки. В самій комуні ім. Леніна ударництво охопило під час живів 250 чоловік. За прикладом своєї депутатської групи ударництво поширилося і в артілі ім. Шевченка (56 ударників).

Широкий ударницький рух забезпечив сільраді повне виконання плану хлібозаготівель. І цей рік, як і торік, першість по району здобула комуна Леніна. Здала хліб вона ще 27 вересня.

Кампанії в сільраді проходять не відрубно одна від одної. Ні, сільрада органічно їх поєднує. До осінньої, приміром, сівби готувалися у живна, водночас з молотбою та хлібозаготівлями.

Перевиконання бригадами виробничих норм звичайне явище. Ударники—трактористи бригад

Роя та Калашника—сіяли не 7 га, як то накреслював план, а 9. Приклад трактористів захопив кіньові бригади, що сіяли по 2½ та по 2,75 га проти 2 га запланом. 13 конюхів оголосили себе ударниками. Сільрада та колгоспи і від себе допомогли: послали ветеринарний догляд, розподілили корм по бригадах та утворили табори в полі. Для коней відпала потреба робити далекі й даремні прогони і навіть підготані з них помітно підправилися.

Не виділялося також в якусь відрубну кампанію і справи мобілізації коштів. Навпаки, її тісно пов'язували з хлібозаготівлями та з розгортанням колгоспної торгівлі. Великий фінансовий актив з 55 чол., разом з сільрадою, гарно впорався з завданнями. Фіншлях 1-го кварталу виконано за 4 дні (14 тис. крб.), 2-го кварталу—за 8 днів (понад 22 тис.), 3-го кварталу—за 19 днів (6 тис.), а 4-го кварталу—за 20 днів (84,5 тис.) і щоразу з перевищенням.

Енергію і завзяття колгоспників сільрада широко використовувала також на допомогу відсталым сільрадам. 4 трактори, 44 коней, 10 букерів і 10 чоловік відрядила вона спільно з МТС на допомогу сусідам. Бригада тов. Роя поклала кінець—«дошовим» настроєм Катеринівської сільради. Ті завдання, що їм ніяк не могли дати ради в Катеринівській сільраді впродовж місяця 6 тракторами, 127 кіньми,—бригада тов. Роя виконала за 10 днів. І Катеринівська сільрада з останніх потрапила в передові сільради району. Успіх цей—наслідок засвоєння досвіду Горської сільради, що побудувала свою роботу на основі 6-ти вказівок тов. Сталіна.

Чималу допомогу в своїй роботі мала сільрада від низової преси. 23 багатотиражки, 65 зачетів, широкі засідання редколегій,—все це мобілізувало широкі маси на ударне виконання завдань

Широка Публіка

БІБЛІОТЕКА УРСР

ІНВ. 800398

Я. Ворожба

Техн. редактор Г. Крамаренко

арк. в 1 док. арк. 26.000 друк. знак; формат 1/8 4-пост.

Відповідальний редактор Ф. Ерко

Матеріал здано 26/ХІ; підписано до друку 7/ХІІ; 3½ друк.

Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво і право“

Зам. 4089—25204

„Ми утворили тисячі й тисячі колгоспів, але ми не домоглися ще, щоб всі ці колгоспи були нашими колгоспами. А треба пам'ятати, що колгоспами, якими ми не керуємо, керують ворожі нам антирадянські елементи. Невтральності й тут немає. По-справжньому ж опанувати колгоспне будівництво і стати справжніми керівниками його, ми й, передусім, наші товариші на селі, можуть тільки в боротьбі з ворожими класовими елементами, що провадять вперту підриєну антирадянську роботу в колгоспах, щоб зірвати державні завдання, тільки в боротьбі за зміцнення колгоспів, радгоспів, на основі спільної дружної роботи над підвищенням врожайності, тільки в боротьбі за соціалістичне перевищення колгоспної маси“.

МОЛОТОВ

*За нашими труднощами ховаються наші класові вороги...
Труднощі ці ускладнюються одчайдушним опором класу
нашої країни, що відживають.*

„Кінь і віл у сільському господарстві України, в колгоспах і радгоспах ще дуже довгий час відіграватимуть серйозну роль. Як показав досвід весняної кампанії цього року, жива тяглова сила відіграє прямо вирішальну роль і в засіві, і в збиранні, не зважаючи на велику й щораз збільшувану кількість тракторів і машин. Саме тому вперта боротьба за швидке збільшення кількості коней і волів, якісне їх поліпшення, за правильне поєднання роботи живої тягової сили й машин є одне з вирішальних завдань у справі піднесення й розвитку сільського господарства України“.